

VYSOKÁ ŠKOLA CHEMICKO-TECHNOLOGICKÁ V PRAZE

Fakulta chemické technologie

Ústav chemické technologie restaurování památek

Památkový postup

Restaurování skleněné mozaiky z prefabrikovaných kostek – možnosti doplňování chybějících kostek

Výroba replik české skleněné průmyslové mozaiky

Autor:

Ing. Irena Kučerová, Ph.D.

Na souvisejících výzkumech spolupracovala: PhDr. Zuzana Křenková, Ph.D.

Památkový postup vznikl na základě výzkumu zpracovaného v rámci projektu „**Restaurování mozaik tzv. české mozaikářské školy ze skla a kamene**,“ identifikační číslo DG16P02M056, financovaného z programu NAKI Ministerstva kultury ČR v letech 2015-2020.

Obsah

1.	Úvod	3
	<i>Vymezení terminologie</i>	4
2.	Dostupnost mozaikového skla na území České republiky	5
2.1	<i>Štípané mozaikové sklo</i>	5
2.2	<i>Prefabrikovaná (průmyslová) mozaika</i>	8
2.2.1	<i>Přímočaře mačkaná mozaika</i>	9
2.2.2	<i>Rotačně mačkaná mozaika</i>	11
2.2.3	<i>Litá mozaika</i>	12
2.2.4	<i>Sintrovaná mozaika</i>	13
3.	Cíle památkového postupu	14
4.	Památkový postup	15
4.1	<i>Prefabrikované mozaikové kostky</i>	15
	<i>Specifika výroby replik některých typů kostek</i>	16
4.2	<i>České štípané mozaikové sklo druhé poloviny 20. století</i>	18
5.	Shrnutí – využití replik mozaikového skla	20
6.	Seznam literatury a pramenů	21
7.	Protokol o ověření	24
8.	Příloha	28
	<i>Příloha 8.1 Štípané mozaikové sklo zahraniční produkce</i>	28
	<i>Příloha 8.2 Štípané mozaikové kostky české produkce z 2. poloviny 20. století</i>	32
	<i>Příloha 8.3 Přímočaře mačkaná transparentní mozaika z národního podniku Železnobrodské sklo</i>	34
	<i>Příloha 8.4 Rotačně mačkaná mozaika</i>	36
	<i>Příloha 8.5 Litá mozaika české produkce</i>	42
	<i>Příloha 8.6 Současná zahraniční litá mozaika o rozměrech 20 x 20 mm</i>	48
	<i>Příloha 8.7 Polská litá „pískovaná“ mozaiky</i>	52
	<i>Příloha 8.8 Kombinace lité a sintrované mozaiky</i>	53
	<i>Příloha 8.9 Sintrovaná mozaika</i>	54
	<i>Příloha 8.10 Repliky prefabrikované skleněné mozaiky</i>	57
	<i>Příloha 8.10.1 Repliky rotačně mačkané mozaiky</i>	57
	<i>Příloha 8.10.2 Replika hladké lité a sintrované mozaiky</i>	58
	<i>Příloha 8.10.3 Replika přímočaře mačkané mozaiky</i>	59

1. Úvod

V posledních letech zaznamenáváme v České republice zvýšený zájem o restaurování mozaikových výtvarných děl z druhé poloviny 20. století. To nepochybňuje souvisí s postupným zhodnocením a odhalováním kvality tohoto druhu výtvarného umění. V exteriérech městských veřejných prostor i interiérech veřejných budov (škol, nemocnic, úřadů) se zachovala řada kvalitních kompozic renomovaných tvůrců. Zejména exteriérová díla jsou však často poškozená, a musí se tak přistoupit k jejich restaurování. Klíčovým problémem obnovy děl zhotovených z tzv. prefabrikované mozaiky se stalo doplnění chybějícího mozaikového materiálu.

Starší literatura uvádí, že skleněná umělecká mozaika je vytvořena pouze z tradičního mozaikářského materiálu, tj. ze štípaného mozaikového skla, a z tzv. do kleští mačkané (železnobrodské prefabrikované) mozaiky, která byla cíleně vyráběna pro výtvarnou práci.¹ Teoretik sklářského umění Antonín Langhamer výčet skleněného mozaikového materiálu užívaného pro výtvarná díla rozšířil o další typ: o sintrovanou mozaiku, která byla vyráběna pro stavební účely (tzv. stavební neboli průmyslová mozaika).² Současně však konstatoval, že se ve výtvarné práci uplatnila jen v omezeném rozsahu. Topografický výzkum skleněných exteriérových mozaik provedený v letech 2012–2015 a shrnutý do on-line databáze *Topografický výzkum exteriérových skleněných mozaik v ČR – odborná mapa se zaměřením na jejich výskyt a poškození* mimo jiné ukázal, že se stavební mozaika využívala pro výtvarná díla ve druhé polovině 20. století poměrně často a že výše uvedené typologické dělení skleněného mozaikového materiálu není úplné.³ Z provedeného výzkumu vyplynulo, že sklo používané pro mozaikovou tvorbu na našem území lze rozdělit do čtyř základních kategorií:

- Štípané mozaikové sklo
- Prefabrikované mozaikové kostky (stavební mozaika)
- Ploché sklo
- Tyčové sklo (lampové či mačkárenské tyče)

Prefabrikované mozaikové kostky lze dále rozdělit podle tvaru (oddělníkové kostky o přibližných rozměrech cca 12 x 16 mm, čtvercové kostky o rozměru 20 x 20 mm a kostky kruhového, příp. trojúhelníkového průřezu). Další výzkum, který proběhl v rámci navazujícího projektu NAKI Restaurování mozaik tzv. české mozaikářské školy ze skla a kamene, identifikační číslo DG16P02M056, umožnil přesnější rozlišení prefabrikovaných skleněných mozaikových kostek podle technologie jejich výroby:

¹ ADLEROVÁ, Alena, HLAVEŠ, Milan a TESAŘ, František. Skleněná mozaika. In: KIRSCH, Roland (ed.). *Historie sklářské výroby v českých zemích II., díl/2.* Praha: Academia 2003, s. 404–407.

² LANGHAMER, Antonín. Minulost a přítomnost skleněné mozaiky v Čechách. *Sklář a keramik.* 2003, roč. 53, č. 4–5, s. 72–78.

³ KNĚZŮ KNÍŽOVÁ, Michaela, KŘENKOVÁ, Zuzana, ŘÍHOVÁ, Vladislava, ZLÁMALOVÁ CÍLOVÁ, Zuzana, KUČEROVÁ, Irena, NOVÁK, Michal a ZLÁMAL, Martin. *Topografický výzkum exteriérových skleněných mozaik v ČR – odborná mapa se zaměřením na jejich výskyt a poškození* [online]. FCHT VŠCHT Praha, ©2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://mozaika.vscht.cz>.

- Přímočaře (vertikálně) mačkaná mozaika
- Rotačně mačkaná mozaika
- Litá (valcovaná) mozaika
- Sintrovaná mozaika

Prefabrikovaná mozaika byla cíleně vyráběna pro exteriérové i interiérové obklady budov. Výjimkou je jen výše zmíněná přímočaře mačkaná mozaika, která se v národním podniku Železnobrodské sklo vyráběla také pro výtvarné účely.⁴

Vymezení terminologie

Pojem prefabrikovaná mozaika se začal užívat cca od poloviny 50. let 20. století v souvislosti s přípravou mozaikových prefabrikátů, tj. betonových panelů s mozaikovým povrchem, pro jejichž zhotovení se používalo mačkané sklo různých tvarů (viz 2.2.1).⁵

Pojem mozaika se užívá nejenom pro umělecká díla, ale i pro označení stavebních obkladů z obkladaček/dlaždiček o velikosti cca 20 x 20 mm, ve starší české literatuře se někdy také označoval tento skleněný materiál jako stavební mozaika, dnes je někdy označována jako průmyslová mozaika. V e-shopech a v hobby publikacích tento materiál najdeme pod termínem glass tiles nebo glass mosaic tiles a pod produktovými názvy jednotlivých firem jako Vitreous glass (mosaic tiles), Joy glass (mosaic tiles), Murano glass mosaic, Vetricolo glass tiles, Sicis glass aj. V dalším textu se bude užívat, v souvislosti se vztým označením, termín mozaika nejenom pro umělecké dílo, ale také pro obkladový materiál, ze kterého tato díla mohou být sestavena.

Tradiční skleněný mozaikový materiál byl v některé historické i současné české literatuře označován termínem smalty, mozaikové smalty, nebo sklo-smalt.⁶ Tento termín byl odvozen od italského termínu pro mozaikové sklo (smalti), který se vžil i v angličtině. Ve sklářské technologii se ale termínem smalty označují povlaky na bázi silikátových systémů na kovovém podkladě.⁷ Smalty stejně jako sklo patří mezi silikátové materiály, ale technologie výroby, vzhled, vlastnosti i jejich použití jsou proti zakaleným sklům odlišné. Proto toto mozaikové

⁴ KUČEROVÁ, Irena, KŘENKOVÁ, Zuzana a ŘÍHOVÁ, Vladislava. Průzkum typologie skleněných kostek využívaných v poválečné umělecké mozaice. *Průzkumy památek*. 2018, roč. 25, č. 1, s. 133–148.

⁵ BRYCHTA, Jaroslav. Na okraji výstavy „Nové použití skla v architektuře“. *Československý sklár a keramik*. 1953, roč. 3, č. 6, s. 102–103. BRYCHTA, Jaroslav a LIBENSKÝ, Stanislav. *Výstava skla Železný Brod*, 1955 (kat.). Liberec, 1955. BRYCHTA, Jaroslav. Nové použití skla v architektuře. In: ŠTULÍK, Arnošt. *Sklo ve stavebnictví*. Praha: SNTL, 1955, s. 123–133. VINAŘ, Pavel. Po skleněných reliéfech ještě o mozaice. *Květy*, 1956, roč. 6, č. 5, s. 9.

⁶ např. ČTYROKÝ, Václav. Mosaikové smalty. Sklářské rozhledy. 1942, roč. 19, č. 8/9 (zvláštní otisk), s. 6–7. HÁJEK, Tomáš. Evidence, chemické složení a typologie degradace skleněných mozaik. In: *Techniky skleněné mozaiky – odborný seminář konaný 15. dubna 2010 v Národním muzeu*. Praha: STOP, 2010, s. 12–22. KRACÍK ŠTORKÁNOVÁ Magdalena a HÁJEK, Tomáš. Materiály historických mozaik. In: *Techniky skleněné mozaiky – odborný seminář konaný 15. dubna 2010 v Národním muzeu*. Praha: STOP, 2010, s. 6–11.

⁷ HLAVÁČ, Jan. *Základy technologie silikátů*. Praha: SNTL, 1988.

sklo patří do oblasti zakalených skel nikoliv mezi smalty.⁸ Z tohoto důvodu je pro tento tradiční materiál v češtině vhodný termín mozaikové sklo. Pro upřesnění pak bude ve skupině mozaikového skla, tj. skla užívaného pro tvorbu mozaik, označován přívlastkem štípané, který vychází z přípravy kostek mozaikářem.

2. Dostupnost mozaikového skla na území České republiky

2.1 Štípané mozaikové sklo

S výjimkou mozaiky Posledního soudu v průčelí katedrály sv. Víta v Praze se umělecká skleněná mozaika na našem území objevuje až v závěru 19. století. V této době u nás mozaiky zhotovovaly zahraniční firmy a použité štípané mozaikové sklo bylo importováno především z Rakouska a později po založení první české mozaikářské dílny Victorem Foerstrem (1903) i z Itálie. Kromě toho na přelomu století na našem území působila i např. německá firma Puhl & Wagner, která dodávala díla z mozaikového skla vlastní produkce.⁹

České štípané mozaikové sklo se začalo systematicky vyrábět od roku 1931 v dílně architekta Jana Tumpacha,¹⁰ jeho výroba zanikla se zánikem tavírny mozaikového skla v mozaikářské dílně Ústředí uměleckých řemesel (ÚUŘ) po její privatizaci v roce 1993.¹¹

Štípané mozaikové sklo se vyrábí tavením sklářských surovin s přísadami vhodných barviv a kaliv při teplotě cca 1 250–1 300 °C. Ve sklářských hutích se sklovina taví v pánevových pecích, roztavená sklovina se lisovala do tvaru kruhových nebo oválných placek o tloušťce cca 5 až 10 mm (Obr. 1a), nebo se lila do ocelových či litinových rámečků o rozměrech 200 mm × 300 mm umístěných na litinové desce. Výška rámečků byla stanovena dle požadavků na velikost výsledných kostek na 10–25 mm (Obr. 1b).¹² Po ochlazení se placky

⁸ LOSOS, Ludvík, ŠRÁMEK, Jiří a POSOLDOVÁ, Kateřina. *Štukatérské a mozaikářské materiály I – Učební obor štukatér a mozaikář*. Praha: Institut vzdělávání pracovníků v kultuře a umění, 1984, str. 79.

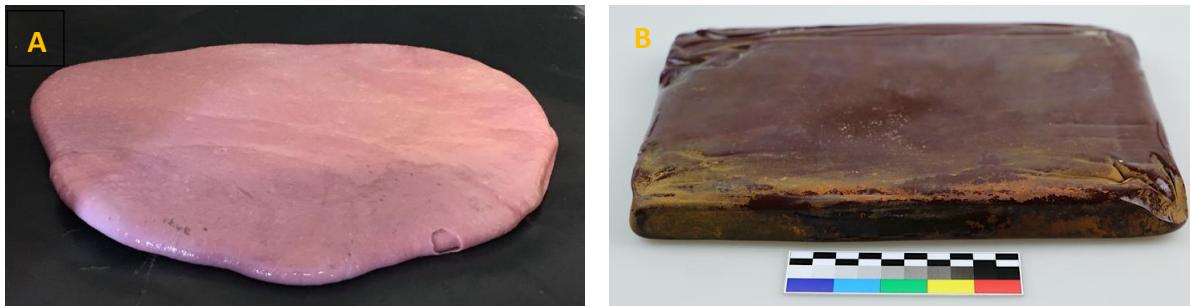
⁹ KŘENKOVÁ, Zuzana a ŘÍHOVÁ, Vladislava. Skleněné mozaiky od konce 19. do poloviny 20. století – příspěvek k umělecké topografii Moravy. *Zprávy památkové péče*. 2017, roč. 77, č. 3, s. 207–218. KŘENKOVÁ, Zuzana a ŘÍHOVÁ, Vladislava. Evropská tradice a počátek novodobé mozaiky v Čechách a na Moravě. *Theatrum historiae*. 2017, č. 20, s. 193–222. ŘÍHOVÁ, Vladislava a KŘENKOVÁ, Zuzana. Pražská mozaikářská dílna Viktora Foerstera – přehled monumentálních zakázek. *Staletá Praha*. 2017, roč. 33, č. 1, s. 31–59.

¹⁰ KŘENKOVÁ, Zuzana. Jan Tumpach a cesta k českému mozaikovému materiálu. *Zprávy památkové péče*. 2017, roč. 77, č. 3, s. 254–259. KUČEROVÁ, Irena, KŘENKOVÁ, Zuzana a ŘÍHOVÁ, Vladislava. Průzkum typologie skleněných kostek využívaných v poválečné umělecké mozaice. *Průzkumy památek*. 2018, roč. 25, č. 1, s. 133–148.

¹¹ ŘÍHOVÁ, Vladislava a KŘENKOVÁ, Zuzana. Mozaikářská dílna ústředí uměleckých řemesel a její předchůdci. *Průzkumy památek*. 2018, roč. 25, č. 1, s. 113–132.

¹² ČTYROKÝ, Václav. Česká mosaika. *Sklářské rozhledy*. 1941, roč. 18, č. 1, s. 145–153. ČTYROKÝ, Václav. Mosaikové smalty. *Sklářské rozhledy*. 1942, roč. 19, č. 8/9 (zvláštní otisk), s. 6–7. VOLF, Miloš Bohuslav. *Sklo. Podstata, krása, užití*. Praha: Pražské nakladatelství V. Poláčka, 1947, s. 301. ROMÁNEK, Vladimír. V kostce a o kostkách. *Výtvarná práce*. 1954, roč. 2, č. 16–17, s. 11. LOSOS, Ludvík, ŠRÁMEK, Jiří a POSOLDOVÁ, Kateřina. *Štukatérské a mozaikářské materiály I – Učební obor štukatér a mozaikář*. Praha: Institut vzdělávání pracovníků v kultuře a umění, 1984, s. 71, 74. ČTYROKÝ, Václav. Česká mosaika. *Sklářské rozhledy*. 1941, roč. 18, č. 1, s. 145–153. ČTYROKÝ, Václav. Mosaikové smalty. *Sklářské rozhledy*. 1942, roč. 19, č. 8/9 (zvláštní otisk), s. 6–7.

řezaly nebo štípaly na různě široké pásky, které byly dále štípány (děleny) na kostky rozličných velikostí, dotvářené mozaikářem do požadovaného rozměru a tvaru.

Obr. 1 Placky mozaikového skla. A) Italská placka. B) Placka z Ústředí uměleckých řemesel, zásoby Františka Tesaře. Foto I. Kučerová a M. Nováková.

V druhé polovině 60. let navázala mozaikářská dílna Ústředí uměleckých řemesel spolupráci se závodem Jabloneckých skláren v Lučanech, který svými subdodávkami obstarával odběry velkého množství skleněné suroviny v základních odstínech až do konce 80. let 20. století. Dle sdělení Františka Tesaře, i podle charakteru kostek, se pravděpodobně nejednalo o výrobu mozaikového skla ze sklářských surovin, ale přetavením tyčového skla.¹³

Materiál pro doplnění ztrát štípaného mozaikového skla lze nakoupit v Itálii, kde se tento typ mozaikového skla stále vyrábí, např. firmy Mosaici Dona' Murano, Orsoni aj. Doplňování ztrát mozaikového skla v kompozicích z druhé poloviny 20. století však může být problematické, protože se „české“ mozaikové sklo od italského liší nejen barevností, případně i přítomností šlír¹⁴ ve hmotě skla (viz Obr. 2), ale také velikostí používaných mozaikových kostek.¹⁵ Typická velikost kostek mozaik vysázených z importovaného materiálu je z pohledové strany cca 15×10 mm (Obr. 3, Příloha 8.1),¹⁶ české štípané mozaikové kostky v meziválečném období mají rozměry cca $20 \times 10 \times 5$ mm.¹⁷ V druhé polovině 20. století se používaly kostky ještě většího formátu. Při terénním výzkumu jsme ve skladbě mozaikových děl identifikovali i štípaný materiál s délkou hrany i 30 až 50 mm (Obr. 2 a 4, Příloha 8.2),¹⁸ protože se v mozaikářské dílně ÚUŘ utavená sklovina, jak již bylo řečeno, lila do ocelových či litinových rámečků, jejichž výška byla stanovena dle požadavků na velikost kostek.¹⁹

¹³ František Tesař, ústní sdělení, 2017, 2018.

¹⁴ Šlíry je obecné označení pro nestejnорodosti ve skle, tj. sklo se svými vlastnostmi, např. barvou, liší od okolního skla.

¹⁵ ROMÁNEK, Vladimír. V kostce a o kostkách. *Výtvarná práce*. 1954, roč. 2, č. 16–17, s. 11.

¹⁶ KNĚZŮ KNÍŽOVÁ, Michaela, KŘENKOVÁ, Zuzana, RÍHOVÁ, Vladislava, ZLÁMALOVÁ CÍLOVÁ, Zuzana, KUČEROVÁ, Irena, NOVÁK, Michal a ZLÁMAL, Martin. *Topografický výzkum exteriérových skleněných mozaik v ČR – odborná mapa se zaměřením na jejich výskyt a poškození* [online]. FCHT VŠCHT Praha, ©2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://mozaika.vscht.cz>

¹⁷ ČTYROKÝ, Václav. Mosaikové smalty. *Sklářské rozhledy*. 1942, roč. 19, č. 8/9 (zvláštní otisk), s. 6–7.

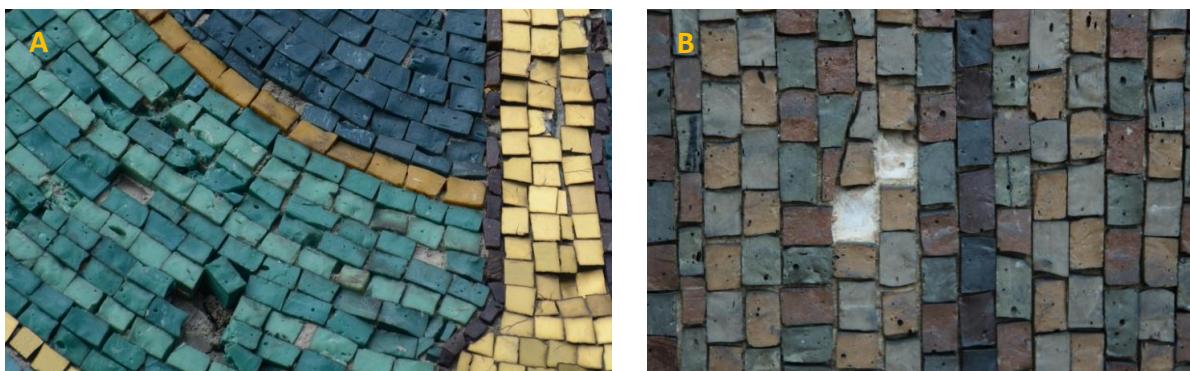
¹⁸ KNĚZŮ KNÍŽOVÁ, Michaela, KŘENKOVÁ, Zuzana, RÍHOVÁ, Vladislava, ZLÁMALOVÁ CÍLOVÁ, Zuzana, KUČEROVÁ, Irena, NOVÁK, Michal a ZLÁMAL, Martin. *Topografický výzkum exteriérových skleněných mozaik v ČR – odborná mapa se zaměřením na jejich výskyt a poškození* [online]. FCHT VŠCHT Praha, ©2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://mozaika.vscht.cz>

¹⁹ LOSOS, Ludvík, ŠRÁMEK, Jiří a POSOLDOVÁ, Kateřina. *Štukatérské a mozaikářské materiály I – Učební obor štukatér a mozaikář*. Praha: Institut vzdělávání pracovníků v kultuře a umění, 1984.

Obr. 2. Detail abstraktní mozaiky Antonína Procházky, Chlumec, 1976. Mozaika je vysázena z kostek různé velikosti, mozaikové sklo obsahuje ve hmotě značné množství šílir, tj. sklo je ve hmotě nestejnoměrně zbarveno (např. bílá kostka s okrovými šmouhami nebo červená kostka s bílými šmouhami). Foto M. Kněžů Knížová

Část mozaikového skla z mozaikářské dílny ÚUŘ se podařilo zachránit mozaikáři Františku Tesařovi, který část svých zásob poskytl Fakultě restaurování Univerzity Pardubice. Tyto zásoby však představují jen omezenou paletu původní produkce. Tento původní materiál byl využit např. při restaurování mozaiky Jaroslava Bejčka Žena – květ z Chomutova.²⁰

Obr. 3 Kostky štípaného mozaikového skla importované za hraničí. A) Detail výzdoby průčeli kaple Panny Marie Bolestné, Praha-Hlubočepy, Viktor Förster, 1903, velikost pohledové strany kostek je cca mozaiky 10x15 mm. B) Kostky z mozaiky sv. Cyrila umístěné na bazilice sv. Petra a Pavla na Vyšehradě; 1903, realizace Königlich Bayerischen Mosaik-Hofkunstanstalt.

Foto I. Kučerová a M. Kněžů Knížová

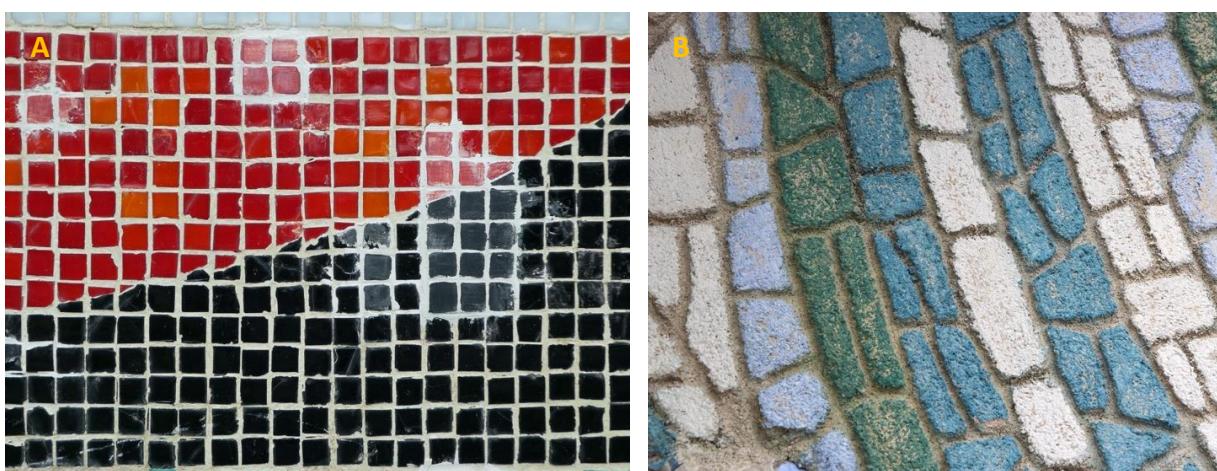
Obr. 4 Detaily mozaik z druhé poloviny 20. století. A) Arnošt Padrlík „Barikádník“, Hradec Králové, 1960. B) Miroslava Houra „Brouk“, Teplice, 1981. Foto M. Nováková

²⁰ VAŘEJKOVÁ, Barbora. Dokumentace restaurátorského průzkumu a zásahu. Skleněná mozaika Žena – květ. Rooseveltova 4194, Chomutov. Litomyšl, 2017.

2.2. Prefabrikovaná (průmyslová) mozaika

Restaurování mozaikových děl zhotovených z prefabrikovaných kostek přinášelo do nedávna značné problémy. Šlo zejména o doplňování ztrát mozaikových kostek, protože výroba české skleněné prefabrikované mozaiky po roce 1990 zanikla.²¹ Výjímkou je transparentní přímočaře mačkaná mozaika, kterou využívají ke své tvorbě např. Eva Kasalá a Sklářské studio Oliva. V těchto případech se jedná o zakázkovou výrobu pro umělecké účely.

Pokud byla mozaika z prefabrikovaného skla v minulosti opravována, pak byla nedostupnost kostek řešena „retuší“ opravovaných míst, tj. namalováním kostek na omítku, viz (Obr. 5) nebo osazením úplně odlišného materiálu (Obr. 6). Zcela výjimečně se podařilo chybějící kostky doplnit originálním materiélem ze starších zásob. Příkladem je restaurování dvojice mozaik Vladimíra Petráčka, které byly původně umístěny v prostorách výtahu na Pastýřskou stěnu v Děčíně.²² Masivní ztráty matériálu se podařilo doplnit původním kostkami díky tomu, že výtvarník Petr Menš poskytl restaurátorům ze svých zásob potřebné typy barev rotačně mačkané mozaiky. Druhým zdrojem tohoto materiálu pak byly rotačně mačkané kostky z pozůstalosti po Karlu Štětkářovi.

Obr. 5 Retuš mozaikových ztrát. A) mozaika Přítomnost člověka vysázená podle návrhu Bohumíra Mataala umístěná na dekorativní zdi v Brně-Líšni, 1989 – stav před restaurováním. Foto Z. Křenková B) Detail retuše mozaiky Vodní motiv podle návrhu Lubomíra Fárky – fontána na náměstí Míru, Litvínov, 1988. Foto M. Knězů Knížová

²¹ KUČEROVÁ, Irena, KŘENKOVÁ, Zuzana a ŘÍHOVÁ, Vladislava. Průzkum typologie skleněných kostek využívaných v poválečné umělecké mozaice. *Průzkumy památek*. 2018, roč. 25, č. 1, s. 133–148.

²² SVOBODA, David. Dokumentace restaurátorského průzkumu a zásahu. Mozaikový panel s motivem racka z dolní stanice lanovky na vyhlídce Pastýřská stěna v Děčíně. Litomyšl 2018. MATHESS, Josef. Dokumentace restaurátorského průzkumu a zásahu. Mozaikový panel s motivem stromu z horní stanice lanovky na vyhlídce Pastýřská stěna v Děčíně. Litomyšl 2019.

Obr. 6. Oprava obkladu jiným typem skleněné mozaiky. Foto I. Kučerová

2.2.1 Přímočaře mačkaná mozaika

Přímočaře mačkaná mozaika se začala vyvíjet v Železném Brodě od počátku 50. let 20. století. Nejdříve se vyráběly opakní (neprůhledné) mačkané kostky kruhového průřezu, které se užívaly jak pro mozaikové obrazy, tak pro přípravu mozaikových prefabrikátů, tj. panelů ozdobených mozaikou. Výroba těchto kostek byla ukončena na konci 50. let 20. století. Současně s mačkanými kostkami kruhového průřezu se začal připravovat i materiál jiných tvarů (Obr. 7). V roce 1955 byla např. vystavena mozaika Václava Pokorného *Mír*, která byla vysázena z opakních kostek obdélníkového tvaru.²³ Od poloviny 60. let se pro mozaikové kompozice začaly užívat i transparentní kostky,²⁴ které byly poprvé využité pro výzdobu pavilonu pro světovou výstavu *EXPO 58* v Bruselu (Obr. 8).²⁵ Tyto kostky měly již charakteristický obdélníkový tvar na obou plochách promáčknutý, aby lépe odrážely světlo. Tuto formu navrhla sklářská výtvarnice Jaroslava Brychtová.²⁶ Běžné rozměry těchto kostek jsou 11 x 15 mm až 12 x 16 mm, tloušťka se pohybuje nejčastěji v rozmezí 4,4–4,8 mm (Obr. 9, Příloha 8.3).²⁷ Přímočařím mačkáním se vyráběly

²³ BRYCHTA, Jaroslav. Na okraji výstavy „Nové použití skla v architektuře“. Československý sklář a keramik. 1953, roč. 3, č. 6, s. 102–103. BRYCHTA, Jaroslav a LIBENSKÝ, Stanislav. Výstava skla Železný Brod, 1955 (kat.). Liberec, 1955. BRYCHTA, Jaroslav. Nové použití skla v architektuře. In: ŠTULÍK, Arnošt. Sklo ve stavebnictví. Praha: SNTL, 1955, s. 123–133.

²⁴ LANGHAMER, Antonín. Minulost a přítomnost skleněné mozaiky v Čechách. *Sklář a keramik*. 2003, roč. 53, č. 4–5, s. 72–78. KNĚZŮ KNÍŽOVÁ, Michaela, KŘENKOVÁ, Zuzana, RÍHOVÁ, Vladislava, ZLÁMALOVÁ CÍLOVÁ, Zuzana, KUČEROVÁ, Irena, NOVÁK, Michal a ZLÁMAL, Martin. *Topografický výzkum exteriérových skleněných mozaik v ČR – odborná mapa se zaměřením na jejich výskyt a poškození* [online]. FCHT VŠCHT Praha, ©2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://mozaika.vscht.cz>. Eliška Rožátnová, ústní sdělení, 2017.

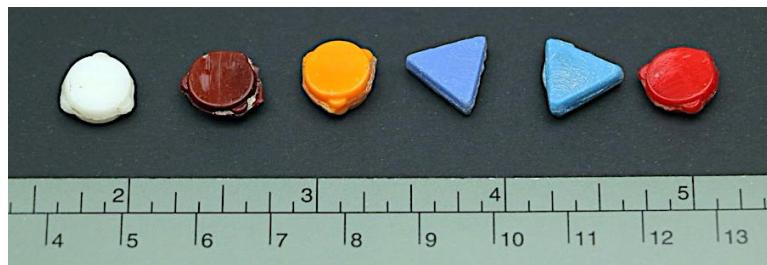
²⁵ PELANT, Karel. Nové skleněné prvky v architektuře. In: *Sklo ve stavebnictví, celostátní konference ČSVTS*. Teplice, 1960, nestr. SANTAR, Jindřich. *Expo 58. Světová výstava v Bruselu*. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury a umění, 1961.

²⁶ LANGHAMER, Antonín. Železnobrodské sklo, národní podnik. In: HEJRALOVÁ, Petra a LANGHAMER, Antonín. *Katalog sbírky skla a bižuterie Městského muzea v Železném Brodě*. Železný Brod: Městské muzeum v Železném Brodě 2015, s. 20. Zdeněk Lhotský, ústní sdělení – rozhovor s Jaroslavou Brychtovou, 2017.

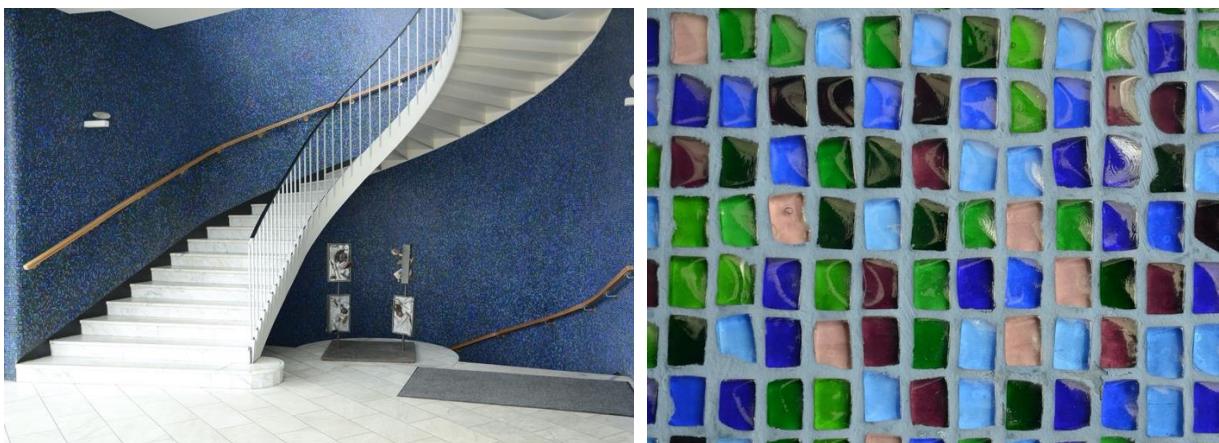
²⁷ KNĚZŮ KNÍŽOVÁ, Michaela, KŘENKOVÁ, Zuzana, RÍHOVÁ, Vladislava, ZLÁMALOVÁ CÍLOVÁ, Zuzana, KUČEROVÁ, Irena, NOVÁK, Michal a ZLÁMAL, Martin. *Topografický výzkum exteriérových skleněných mozaik v ČR – odborná mapa se zaměřením na jejich výskyt a poškození* [online]. FCHT VŠCHT Praha, ©2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://mozaika.vscht.cz>

i kostky jiných velikostí a tvarů. Mačkané kostky větších rozměrů se také štípaly. Kostky se dále kombinovaly s polotovary z výroby jiných produktů z tyčoviny a s broušenými bižuterními kameny.²⁸

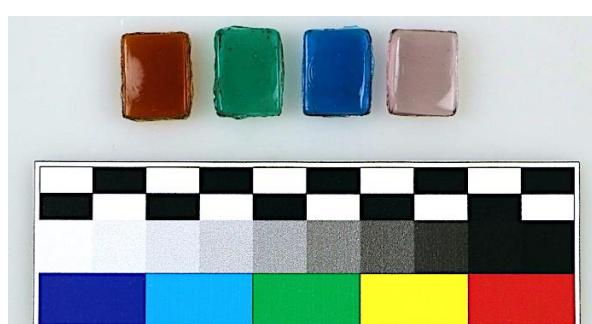
Principem výroby přímočaře mačkaných mozaikových kostek je tvarování skla za tepla, tj. tvarování skloviny pomocí dvoudílné formy (kaplíku), která se pohybuje vertikálně. Kostky se vyráběly i ručně (tzv. mačkáním do kleští), ale především na poloautomatických nebo automatických strojích postupy, které se běžně používají při bižuterní produkci.²⁹ Surovinou pro jejich výrobu byly mačkárenské tyče, případně střepy.

Obr. 7 Přímočaře mačkané kostky z 50. let 20. století. Foto I. Kučerová

Obr. 8 Obložení schodiště Bruselského pavilonu přímočaře mačkanou transparentní mozaikou. A) Pohled na schodiště. B) Detail obkladu. Foto I. Kučerová.

Obr. 9 Originální přímočaře mačkané kostky z národního podniku Železnobrodské sklo ze zásob Josefa Sedmíka. Foto M. Nováková

²⁸ KNĚZŮ KNÍŽOVÁ, Michaela, KŘENKOVÁ, Zuzana, ŘÍHOVÁ, Vladislava, ZLÁMALOVÁ CÍLOVÁ, Zuzana, KUČEROVÁ, Irena, NOVÁK, Michal a ZLÁMAL, Martin. *Topografický výzkum exteriérových skleněných mozaik v ČR – odborná mapa se zaměřením na jejich výskyt a poškození* [online]. FCHT VŠCHT Praha, ©2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://mozaika.vscht.cz>. Eliška Rožátová, ústní sdělení, 2017. Josef Sedmík, ústní sdělení, 2017.

²⁹ DRAXLER, Jan. Výroba skleněných polotovarů. In: *Hutní sklářská příručka. Malování, pokovování a příbuzné techniky*. Praha: Nakladatelství státní technické literatury, 1973, s. 72–73. BELDA, Jaroslav. *Sklářské a keramické stroje I*. Liberec: Vysoká škola strojní a textilní v Liberci 1994. s. 123

2.2.2 Rotačně mačkaná mozaika

Rotačně mačkaná mozaika se začala vyrábět v roce 1965 v provozovně Brusíren kamenů národního podniku Preciosa v Turnově a produkovala se ve velkých objemech až do konce 80. let 20. století.³⁰ Její rozměr a tvar je shodný s vertikálně mačkanou mozaikou ze Železného Brodu (cca 12 x 16 x 4 mm).³¹ Rotační mačkadlo, na kterém se tato mozaika vyráběla, je vysoce produktivní, automaticky pracující mačkací stroj, který se opět využíval pro výrobu bižuterie. Principem výroby je tvarování skloviny do požadovaného tvaru pomocí dvojdílné formy, jejíž díly jsou umístěny na dvou otáčejících se kotoučích. Sklovina prochází mezi rotujícími kotouči, které mají po obvodu osazeny dvoudílné formy, mezi nimiž je tvarována. Surovinou byly obdobně jako u přímočáre mačkané mozaiky mačkárenské tyče. V případě této technologie se ale zpravidla využívaly dva odstíny tyčí, které se tavily společně – tyče alabastrové barvy, mezi něž se vkládaly tyče barevné. Proto jsou rotačně mačkané mozaikové kostky většinou žíhané (Obr. 10, Příloha 8.4). Další surovinou byly střepy, skleněná frita či kombinace skleněných frity a tyčí.³²

Obr. 10 Vzorník rotačně mačkané mozaiky připravený Petrem Menšem. Foto M. Nováková

³⁰ Nový výrobek brusíren. Vícebarevná mozaika pro stavbaře. *Sklo a bižuterie*. 24. 1. 1966, č. 3, nestr. Mozaika v Karlových Varech. *Sklo a bižuterie*. 7. 5. 1966, č. 18, nestr. (-kiš-). Brusíry zvyšují výrobu mozaiky. *Sklo a bižuterie*. 22. 6. 1966, č. 25, nestr. Jiří Koucký (Preciosa a.s.), ústní sdělení, 2017. Jan Kořenský (Preciosa a.s.), ústní sdělení, 2017.

³¹ KNĚZŮ KNÍŽOVÁ, Michaela, KŘENKOVÁ, Zuzana, ŘÍHOVÁ, Vladislava, ZLÁMALOVÁ CÍLOVÁ, Zuzana, KUČEROVÁ, Irena, NOVÁK, Michal a ZLÁMAL, Martin. *Topografický výzkum exteriérových skleněných mozaik v ČR – odborná mapa se zaměřením na jejich výskyt a poškození* [online]. FCHT VŠCHT Praha, ©2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://mozaika.vscht.cz>.

³² Jiří Koucký (Preciosa a.s.), ústní sdělení, 2017. Jan Kořenský (Preciosa a.s.), ústní sdělení, 2017.

2.2.3 Litá mozaika

Litá mozaika se vyráběla ve tvaru plochých destiček (obkladaček či dlaždiček) čtvercového tvaru od roku 1967 v Jabloneckých sklárnách v Desné.³³ Její rozměr byl 20 x 20 x 4 mm. Vyráběla se s hladkým nebo se zdrsněným povrchem (tzv. pískovaná mozaika), viz Obr. 11 a Příloha 8.5. Boční hrany měla hladká litá mozaika zkosené, úhel sklonu stěn byl 60° a byla určena pro interiérová i exteriérové obklady stěn (kuchyní, koupelen, soklů budov) i na podlahy v halách a chodbách apod. Pískovaná litá mozaika byla určena pro interiérové a exteriérové aplikace, vyjma podlahových ploch. Úhel sklonu bočních stěn byl 40°.³⁴

Výroba lité mozaiky vychází z technologie užívané pro výrobu bižuterie. V tomto případě byl proužek skloviny tvarován mezi otáčejícími se válci, z nichž jeden byl tvarovaný.³⁵ Obdobný technologický postup pro výrobu skleněné stavební mozaiky se užívá i v Itálii. Dle dohledaných informací víme, že se tam litá mozaika vyrábí minimálně od 50. let 20. století, a její výroba přetrvala do současnosti (Příloha 8.6).³⁶ Na počátku 90. let 20. století byla na našem trhu také dostupná pískovaná litá mozaika dovážená z Polska (Příloha 8.7).³⁷

Litá mozaika se v uměleckých kompozicích často kombinovala se sintrovanou mozaikou, protože oba typy mozaiky mají shodný rozměr, např. mozaika Přítomnost člověka vysázená podle návrhu Bohumíra Mata, Brno-Líšeň, 1989, mozaika Pramen podle návrhu Drahomíra Tůmy, Dolní Lutyně, 1977 (Příloha 8.8).

Obr. 11 Litá mozaika hladká a pískovaná – kostky z mozaiky Sklo a skleněná bižuterie, Jaroslav Melich, Desná, 1968). Foto I. Kučerová

³³ Muzeum skla a bižuterie Jablonec nad Nisou, fond: knihovna, sign. B 2884, MELICH, Jaroslav. *Výrobní programy Jabloneckých skláren Desná v letech 1945–1980. Text přednášky pro pobočku Vědecko-technické společnosti Československa – silikáty*. Jablonec nad Nisou, 1981, s. 27–28 (strojopis). KAMIŠ, M. Mozaika z nepřetržitého pásu. *Sklo a bižuterie*. 20. 3. 1967, č. 11, nestr.

³⁴ Archiv Preciosa a. s., Desná, Vzorník hladké a pískované lité mozaiky, Jablonecké sklárny n. p., závod Nový Bydžov, Technická data skleněné mozaiky a způsob použití.

³⁵ Muzeum skla a bižuterie Jablonec nad Nisou, fond: knihovna, sign. B 2884, MELICH, Jaroslav. *Výrobní programy Jabloneckých skláren Desná v letech 1945–1980. Text přednášky pro pobočku Vědecko-technické společnosti Československa – silikáty*. Jablonec nad Nisou, 1981, s. 27–28 (strojopis). PETRÁŠKOVÁ, Helena. *Technologie skla pro 3. ročník středních průmyslových škol sklářských*. Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1984., s. 124.

³⁶ Archiv Ústavu chemické technologie restaurování památek VŠCHT Praha, *Muranite Mosaico Vetroso Venezia Pavimenti Rivestimenti Colori*, 1958 (reklamní brožura). ŠMEJKAL, Jaroslav. Glass mosaics – the building material of the future. *Czechoslovak Glass Review*. 1959, roč. 14, č. 5, s. 3–5. SASÍNEK, Jiří. Diskusní příspěvek. In: *Sklo ve stavebnictví, celostátní konference ČSVTS*. Teplice, 1960, nestr.

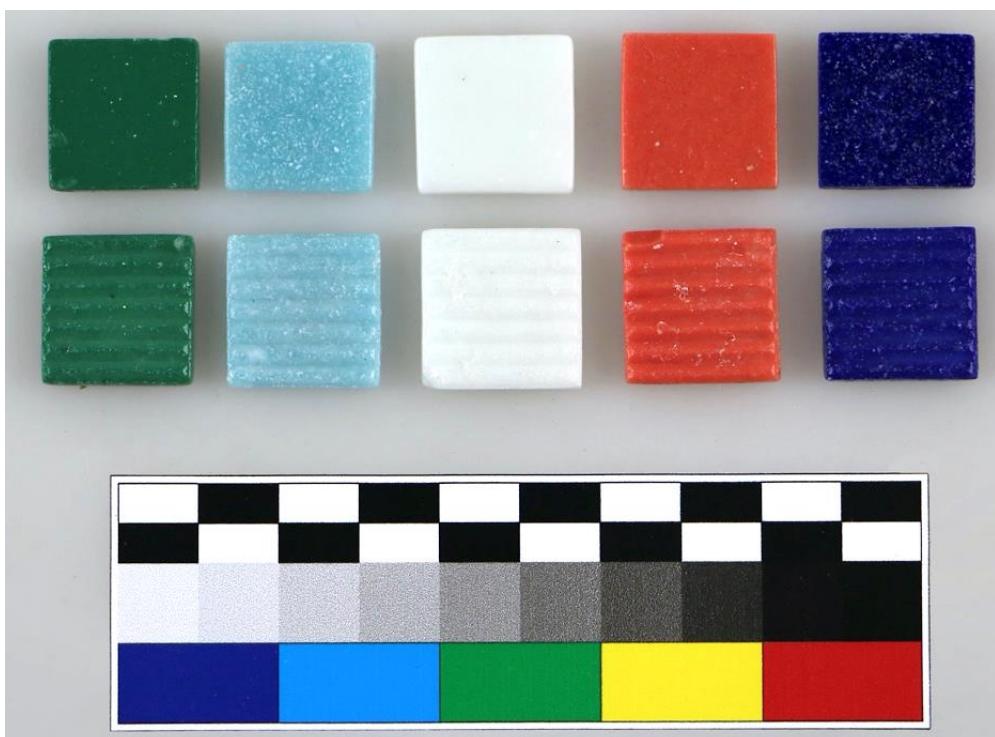
³⁷ František Tesař, ústní sdělení, 2018.

2.2.4 Sintrovaná mozaika

Sintrovaná (slinovaná) mozaika se vyráběla v Jablonci nad Nisou už od poloviny 50. let 20. století. Propagována byla v odborném tisku od roku 1957 a široké veřejnosti byla představena na již zmiňované světové výstavě EXPO 58.³⁸ Typický rozměr sintrované mozaiky je 20 x 20 mm, tloušťka kolísá od 3 do 4 mm (Obr. 12, Příloha 8.9).

Sintrování (slinování) je bižuterní technologie, při níž výrobek vzniká z prášku či drti skla. Prášek živcového skla s barvivem a přídavkem pojiva se ovlhčil, vzniklá směs se vložila do forem, ve kterých se vylisoval požadovaný tvar, a poté se výlisky umístily do slinovací pece. Sintrované sklo bylo velmi kvalitním materiálem určeným pro exteriérové obklady budov díky vysoké odolnosti proti povětrnosti.³⁹

Sintrovaná mozaika byla v uměleckých kompozicích často kombinována s litou mozaikou, viz 2.2.3 a Příloha 8.8.

Obr. 12 Sintrovaná mozaika, kostky ze zásob Františka Tesaře. Foto M. Nováková

³⁸ ŠMEJKAL, Jaroslav. Glass mosaics – the building material of the future. *Czechoslovak Glass Review*. 1959, roč. 14, č. 5, s. 3–5. PELANT, Karel. Nové skleněné prvky v architektuře. In: *Sklo ve stavebnictví, celostátní konference ČSVTS*. Teplice, 1960, nestr. SANTAR, Jindřich. *Expo 58. Světová výstava v Bruselu*. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury a umění, 1961. ŠTEFL, Viktor. Využití skleněné slinované mozaiky ve stavebnictví. *Sklář a keramik*. 1968, roč. 18, č. 9–10, s. 238–239.

³⁹ Jiří Koucký (Preciosa a.s.), ústní sdělení, 2017. Jan Kořenský, ústní sdělení, 2017. VESELÝ. A New complement of modern architecture. *Czechoslovak Glass Review*. 1957, roč. 12, č. 9, s. 21–22. BACHTÍK, Stanislav a POSPÍCHAL, Vlastimil. *Zušlechtování skla*. Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1964. ŠTEFL, Viktor. Využití skleněné slinované mozaiky ve stavebnictví. *Sklář a keramik*. 1968, roč. 18, č. 9–10, s. 238–239.

3. Cíle památkového postupu

Cílem památkového postupu je zajistit vhodný materiál pro doplňování ztrát umělecké mozaiky vytvořené v druhé polovině 20. století, s důrazem na mozaiky vysázené z tzv. prefabrikovaných (průmyslových) kostek, protože jejich výroba na našem území po roce 1990 zanikla. Doposud bylo možné provést doplnění ztrát tohoto materiálu pouze s využitím starších zásob, což není z dlouhodobého hlediska udržitelný stav. Druhou možností bylo použití zcela odlišného materiálu, což může snižovat estetický účinek díla. Využití zahraniční prefabrikované mozaiky je až na výjimky limitované kvůli odlišnému charakteru (barevnost, rozměry, struktura) dodávaného materiálu.

Dílčím cílem památkového postupu je i jeho aplikovatelnost při rekonstrukcích skleněných obkladů budov zhotovených z těchto typů skleněné mozaiky.

4. Památkový postup

4.1 Prefabrikované mozaikové kostky

Výroba skleněných prefabrikovaných mozaik, produkovaných na našem území v druhé polovině 20. století, vycházela z postupů používaných při výrobě bižuterie. Výjma sintrovaných mozaik se jednalo o tvarování skla za tepla.

Přímočaře a rotačně mačkaná mozaika se v zahraničí pravděpodobně nikdy nevyráběla, v zahraničí tento mozaikový materiál proto nemá obdobu. Přímočaře mačkanou mozaiku si nechává vyrábět (nebo si vyrábí) pro svou tvorbu Eva Kasalá a dále si ji vyrábí pro svou tvorbu sklářské Studio Oliva.

Litá mozaika se v současnosti vyrábí v Itálii. Rozměry mozaikových kostek se od původního českého materiálu mírně liší, stejně tak jako škála barevnosti. Výjimkou jsou některé odstíny zdrsněné lité mozaiky, která je velmi podobná české pískované lité mozaice, viz Příloha 8.6

Sintrovaná mozaika se nevyrábí doma ani v zahraničí.

Pro zakázkovou výrobu replik všech typů prefabrikované mozaiky je vhodná technologie přímočářského mačkání, protože se jedná o ruční či poloautomatickou výrobu, která umožňuje vyrobit relativně rychle poměrně malé množství kostek potřebného tvaru tvarováním (lisováním) nahřátého skla pomocí dvojdílné formy.⁴⁰ Postup pro výrobu replik lze shrnout do následujících bodů:

1. **Výrobce.** Je třeba najít výrobce bižuterie, který má k dispozici stroje pro přímočářské mačkání, např. Kopalův mačkací stroj (ruční výroba) nebo Maturův mačkací stroj (poloautomatická výroba), a je schopen výrobu replik zařadit do svého výrobního programu. Kopalův stroj umožňuje vyrobit menší množství kostek, mačkář odmačkává požadované tvary z nahřáté mačkárenské tyče. Výroba kostek na Maturově stroji vyžaduje větší množství skla, které se vkládá do přetavovací pícky.
2. **Výroba formy.** Je třeba mít dvojdílnou formu pro odmačknutí požadovaného tvaru, tzv. kaplík (Obr. 13). Výrobu formy zpravidla zajistí výrobce, který spolupracuje s ověřenými výrobci forem. Pro výrobu formy je třeba zadat přesné rozměry kostek, lépe je zapůjčit výrobci mozaikovou kostku, která bude sloužit jako vzor pro výrobu dvojdílné formy. Takto je možné vyrobit formu pro výrobu replik přímočaře a rotačních mačkaných kostek (stejný rozměr i tvar), lité i sintrované mozaiky. Mačkací stroje jednotlivých výrobců se mohou lišit způsobem upínání

⁴⁰ Rotační mačkání a technologie lití je plně automatická výroba určená pro výrobu velkého množství lisovaného tvaru. viz KUČEROVÁ, Irena, KŘENKOVÁ, Zuzana a ŘÍHOVÁ, Vladislava. Průzkum typologie skleněných kostek využívaných v poválečné umělecké mozaice. *Průzkumy památek*. 2018, roč. 25, č. 1, s. 133–148.

kaplíků, proto nemusí být přenositelné mezi mačkadly různých výrobců. Kaplík je možné použít opakovaně.

Obr. 13 Dva typy kaplíků na výrobu replik sintrované mozaiky lišící se polohou broku.

3. **Sklo pro výrobu replik.** Materiálem pro výrobu replik jsou mačkárenské tyče, které lze zakoupit v prodejně Preciosy Ornely v Desné (<https://www.preciosa-ornela.com/cs/mackarenske-tyce>), kde mají k dispozici vzorníky. Zakoupit lze transparentní i opakní tyčové sklo. Podle předpokládaného počtu kostek je nutné zakoupit dostatečné množství tyčí vybraného odstínu, a to z jedné výrobní šarže. Každá šarže skla se totiž může svým odstínem nepatrně lišit. Je nutné upozornit na skutečnost, že nelze zaručit, že se podaří vybrat mačkárenské tyče s úplně identickým odstínem, jako mají původní kostky. Je dokonce možné, že se některý odstín skla již nevyrábí.
4. **Množství replik.** Výroba replik je zakázková výroba, minimální počet vyrobených replik bude dán ekonomickými aspekty výroby, může být omezen např. zpracováním jedné mačkárenské tyče. Mačkárenská tyč má hmotnost cca 2 kg, hmotnost z ní vyrobených kostek bude cca 1 kg.
5. **Doba potřebná pro výrobu.** Při plánování restaurátorského zásahu je potřeba počítat s tím, že je výroba samotných replik časově náročná, trvá v řádu týdnů. Do času potřebného na výrobu je nutné započítat čas potřebný na výrobu kaplíku, pokud jej již výrobce nemá, dále časové možnosti výrobce zařadit zakázkovou výrobu do svého výrobního programu a technologickou prodlevu. Po vymačkání je třeba nechat vymačkané tvary temperovat a poté odstranit přelisek, tzv. brok. Po této operaci zůstává po obvodu kostek malý brok (ševel). V případě replik litých a sintrované mozaiky je možné polohu broku ovlivnit rozdělením dvojdílné formy. Brok může být cca ve středu tloušťky kostky či u povrchu (Obr. 13). Brok zvyšuje tření, lépe kostku ukotvuje v pojivu, proto je výhodné, aby byl ve středu tloušťky vyrobené kostky.

Vyrobené repliky rotačně mačkané, hladké líté a sintrované mozaiky a transparentní přímočaře mačkané mozaiky jsou zdokumentovány v Příloze 8.10

Specifika výroby replik některých typů kostek

- **Rotačně mačkaná mozaika.** Rotačně mačkané kostky byly zpravidla žíhané, protože byly vytvořeny ze dvou různě barevných skel. Pro výrobu jejich replik je možné také využít stroj pro

přímočaré mačkání (Maturevo mačkadlo), který je zásobován sklovinou z přetavovací pícky. Do této pícky se umístí vybrané odstíny tyčí, po roztavení se sklovina promísí a v jejím pramínku, který stéká k mačkací části stroje, se vytvoří charakteristické proužky. Z technologie výroby vyplývá, že není možné zajistit úplně identické kostky v rámci jedné tavby. I původní kostky se mezi sebou lišily, i jednotlivá kostka měla každou stranu jinak žíhanou. Proto byly kostky po své výrobě tzv. homogenizovány, to znamená, že vymačkané dávky kostek byly vzájemně promíseny (Příloha 8.4). Je nutné počítat s tím, že je v tomto případě obtížnější docílit původního vzhledu materiálu, vzhledem k dávkování skla různé barvy. Dále je nutné také počítat s tím, že výroba těchto replik představuje výrobu většího objemu materiálu, protože se taví společně více tyčí. Vyrobené repliky jsou zdokumentovány v Příloze 8.10.1.

- **Litá mozaika.** Litá mozaika se vyráběla s hladkým povrchem, tzv. hladká mozaika, a se zdrsněným povrchem, tzv. pískovaná mozaika. Technologií přímého mačkání lze vyrobit pouze hladkou litou mozaiku. Pískovaná litá mozaika byla vyráběna tak, že se do roztavené skloviny v určité fázi vsypal písek, jehož zrnka se neroztavila. V zahraničí, v Itálii, se litá mozaika vyrábí jako obkladový materiál i pro výtvarnou tvorbu. Vyrábí se také kostky o rozměru cca 20 x 20 mm a je možné je zakoupit přes e-shop. Velikost kostek se však přesně neshoduje s českou pískovanou mozaikou, liší se především tloušťkou a někdy i rozměry pohledové strany. Rubová strana má také často odlišný charakter. Proti českým kostkám bývá rubová strana italských kostek poměrně hladká, což může negativně ovlivnit ukotvení kostky v pojivu. Mozaika s hladkým povrchem má odlišné barevné odstíny, než měla české litá mozaika s hladkým povrchem. V případě tzv. pískované lité mozaiky jsou některé barevné odstíny blízké se současně vyráběnou italskou mozaikou se zdrsněným povrchem (Příloha 8.5 a 8.6). Určitým problémem je omezená škála barev dodávaná jednotlivými prodejci a omezený přístup k reálnému vzorníku barev. Vyrobené repliky hladké lité mozaiky jsou zdokumentované v Příloze 8.10.2.
- **Sintrovaná mozaika.** Sintrovaná mozaika se vyráběla v širokém spektru barev i tvarů (Příloha 8.8.). Průzkum exteriérových mozaik ukázal, že se pro výtvarnou tvorbu užívala čtvercová mozaika jednobarevná nebo s charakteristickými „tečkami“. Tento design nelze přímočarým mačkáním zhotovit. Vzhledem k tomu, že je patrný pouze při pozorování z blízka, nepředstavuje tato skutečnost výraznou závadu. Je také potřeba počítat s tím, že rozdílný technologický postup se může projevit v některých případech na rozdílném charakteru povrchu kostky, např. hladkosti povrchu a případně lesku. Také některé odstíny mohou být pro výrobu replik problematické, protože výchozí surovinou sintrovaných kostek nebylo běžné bižutérní sklo v podobě mačkárenských tyčí. I přesto je užití mačkaných replik vhodnou alternativou pro doplnění ztrát sintrovaného materiálu. Vyrobené repliky jsou zdokumentované v Příloze 8.10.2.

Repliky přímočaře mačkané transparentní mozaiky jsou dokumentovány v Příloze 8.10.3.

4.2 České štípané mozaikové sklo druhé poloviny 20. století

Jak již bylo v kapitole 2.1 řečeno, doplňování ztrát štípaného mozaikového skla v kompozicích z druhé poloviny 20. století může být problematické, protože se „české“ mozaikové sklo od italského liší nejen barevností, ale také velikostí používaných mozaikových kostek. Typická tloušťka italských kostek je cca 5-10 mm, což je dáno tloušťkou lisované placky z utaveného skla. V ÚUŘ se mozaikové sklo nelisovalo, ale lilo se do rámečků, které měly výšku v rozmezí 10-25 mm (Obr. 14). Dále víme, že se část produkce štípaného mozaikového skla připravovala ve sklárni v Lučanech, kde bylo pravděpodobně výchozí surovinou tyčové sklo. Toto sklo má vyšší lesk a je tvrdší než tradiční mozaikové sklo italské nebo české vyráběné na našem území v první polovině 20. století. Štípaní tohoto skla je náročnější, často vykazuje i tzv. lasturovitý lom (Obr. 15).

Obr. 14 Vzorník štípaného mozaikového skla zhotovený v škrdlovické sklárně ÚUŘ Ing. Kučerovou v období cca 1956-1963, archiv Františka Tesaře. Foto I. Kučerová

Obr. 15 Detail mozaiky Miroslava Houry Oslava Kosmonautiky, Ústí nad Labem, 1981-83. Mozaika je sestavena ze štipaného mozaikového skla, které vykazuje tzv. lasturovitý lom. Ten je dobře patrný např. na velké modré kostce v pravé spodní části fotografie. Světlemodré kostky obsahují šliry. Foto M. Kněžů Knižová

Z výše uvedených zjištění vyplývá, že lze připravit mozaikové sklo obdobných vlastností přetavením tyčového skla. O výrobu tohoto skla se pokusil Jiří Blaho,⁴¹ který jeho výrobu nabízí na zakázku (Obr. 16). Využití této možnosti pro doplnění mozaikových ztrát však nebylo v rámci tohoto památkového postupu ověřeno.

Obr. 16 Placky mozaikového skla připravené přetavením mačkárenských tyčí. Foto Jiří Blaho

⁴¹ Smalit mosaic materials – Jiri Blaho [online]. [cit. 30.5.2020]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/Jiriblaho42/>

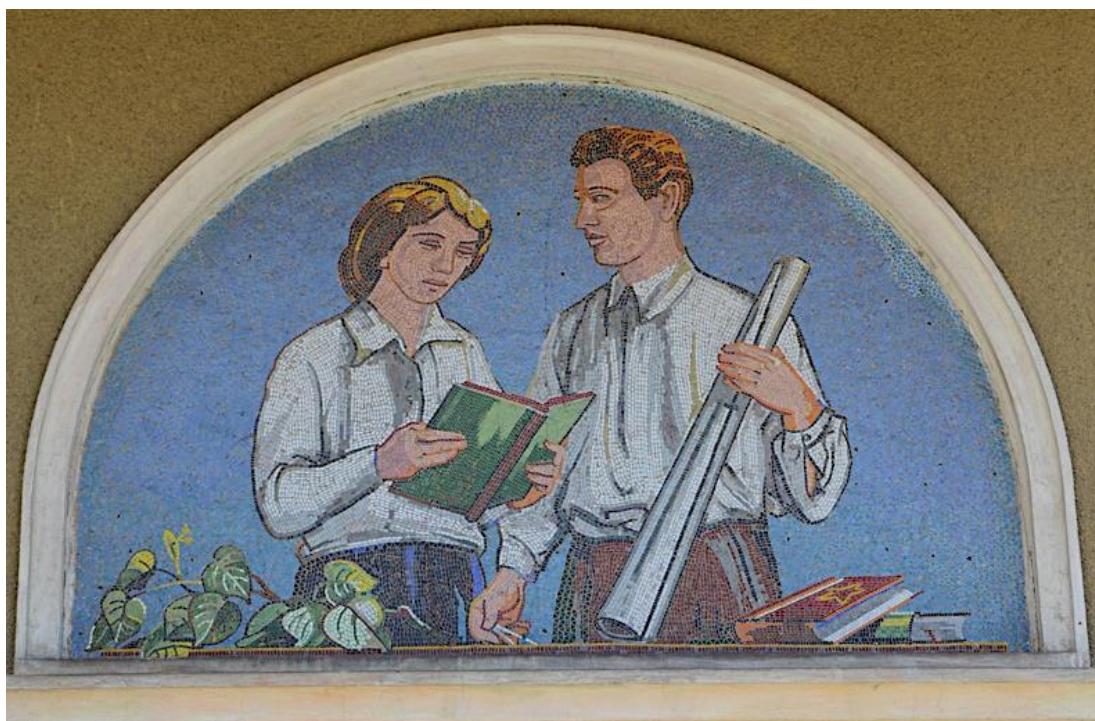
5. Shrnutí – využití replik mozaikového skla

Využití výroby replik prefabrikovaného mozaikového skla pro restaurování umělecké mozaiky bylo využito při restaurování abstraktní mozaikové kompozice B. Matala na zdi ve Štefáčkově ulici v Brně. Tato mozaika byla sestavena z kostek hladké lité mozaiky a sintrované mozaiky o rozměrech 20 x 20 mm. Mozaiku restauroval Josef Červinka, viz kapitola 7. Protokol o ověření. V době dokončovaní památkového postupu probíhá výroba replik přímočaře mačkaných kostek trojúhelníkového a obdélníkového tvaru, které budou využity při restaurování mozaiky *Student a studentka* (1955), která byla původně umístěna nad vstupem do vysokoškolského internátu v Třebízského ulici v Liberci (Obr. 18). Repliky kostek byly vyrobeny ve firmě Skleněná bižuterie, a.s., Alšovice 156, Pěnčín (<https://www.beadgame.cz>).

Ve spolupráci s firmou Skleněná bižuterie, a.s. byly připraveny i repliky přímočaře a rotačně mačkaných kostek, které jsou zdokumentovány v Příloze 8.10.

Výrobu replik české skleněné prefabrikované mozaiky lze využít nejenom při restaurování uměleckých mozaik, ale také pro doplňování materiálových ztrát skleněných obkladů budov z druhé poloviny 20. století.

Výroba štípaného mozaikového skla přetavením tyčového skla nebyla zatím při restaurování mozaik z druhé poloviny 20. století využita. V budoucnu však může v některých případech zajistit vhodný materiál pro doplnění mozaikových ztrát mozaik vytvořených z tohoto typu štípaného mozaikového skla.

Obr. 18 A) Mozaika *Student a studentka* byla umístěna na bývalé vysokoškolské koleji v Liberci, zhotovená v národním podniku Železnobrodské sklo, 1955. Foto I. Kučerová

6. Seznam literatury a pramenů

(-kiš-). Brusírny zvyšují výrobu mozaiky. *Sklo a bižuterie*. 22. 6. 1966, č. 25, nestr.

ADLEROVÁ, Alena, HLAVEŠ, Milan a TESAŘ, František. Skleněná mozaika. In: KIRSCH, Roland (ed.). *Historie sklářské výroby v českých zemích II., díl/2*. Praha: Academia 2003, s. 404–407.

Archiv Preciosa a. s., Desná, Vzorník hladké a pískované lité mozaiky, Jablonecké sklárny n. p., závod Nový Bydžov, Technická data skleněné mozaiky a způsob použití.

Archiv Ústavu chemické technologie restaurování památek VŠCHT Praha, *Muranite Mosaico Vetoso Venezia Pavimenti Rivestimenti Colori*, 1958. (Rreklamní brožura) datovaná do roku 1958. Archiv Ústavu chemické technologie restaurování památek VŠCHT Praha.

BACHTÍK, Stanislav a POSPÍCHAL, Vlastimil. *Zušlechťování skla*. Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1964.;

BELDA, Jaroslav. *Sklářské a keramické stroje I*. Liberec: Vysoká škola strojní a textilní v Liberci 1994. s. 123

BRYCHTA, Jaroslav a LIBENSKÝ, Stanislav. *Výstava skla Železný Brod, 1955* (kat.). Liberec, 1955.

BRYCHTA, Jaroslav. Na okraji výstavy „Nové použití skla v architektuře“. *Československý sklář a keramik*. 1953, roč. 3, č. 6, s. 102–103.

BRYCHTA, Jaroslav. Nové použití skla v architektuře. In: ŠTULÍK, Arnošt. *Sklo ve stavebnictví*. Praha: SNTL, 1955, s. 123–133.

ČTYROKÝ, Václav. Česká mosaika. *Sklářské rozhledy*. 1941, roč. 18, č. 1, s. 145–153.

ČTYROKÝ, Václav. Mosaikové smalty. *Sklářské rozhledy*. 1942, roč. 19, č. 8/9 (zvláštní otisk), s. 6–7.

DRAZLER, Jan. Výroba skleněných polotovarů. In: *Hutní sklářská příručka. Malování, pokovování a příbuzné techniky*. Praha: Nakladatelství státní technické literatury, 1973, s. 72–73.

Eliška Rožátová, ústní sdělení, 2017.

František Tesař, ústní sdělení, 2017, 2018.

Jan Kořenský (Preciosa a.s.), ústní sdělení, 2017.

Jiří Koucký (Preciosa a.s.), ústní sdělení, 2017.

Josef Sedmík, ústní sdělení, 2017.

HÁJEK, Tomáš. Evidence, chemické složení a typologie degradace skleněných mozaik. In: *Techniky skleněné mozaiky – odborný seminář konaný 15. dubna 2010 v Národním muzeu*. Praha: STOP, 2010, s. 12–22.

KAMIŠ, M. Mozaika z nepřetržitého pásu. *Sklo a bižuterie*. 20. 3. 1967, č. 11, nestr.

KNĚZŮ KNÍŽOVÁ, Michaela, KŘENKOVÁ, Zuzana, ŘÍHOVÁ, Vladislava, ZLÁMALOVÁ CÍLOVÁ, Zuzana, KUČEROVÁ, Irena, NOVÁK, Michal a ZLÁMAL, Martin. *Topografický výzkum exteriérových skleněných mozaik v ČR – odborná mapa se zaměřením na jejich výskyt a poškození [online]*. FCHT VŠCHT Praha, ©2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://mozaika.vscht.cz>

KŘENKOVÁ, Zuzana a ŘÍHOVÁ, Vladislava. Evropská tradice a počátek novodobé mozaiky v Čechách a na Moravě. *Theatrum historiae*. 2017, č. 20, s. 193–222.

- KŘENKOVÁ, Zuzana a ŘÍHOVÁ, Vladislava. Skleněné mozaiky od konce 19. do poloviny 20. století – příspěvek k umělecké topografii Moravy. *Zprávy památkové péče*. 2017, roč. 77, č. 3, s. 207–218.
- KŘENKOVÁ, Zuzana. Jan Tumpach a cesta k českému mozaikovému materiálu. *Zprávy památkové péče*. 2017, roč. 77, č. 3, s. 254–259.
- KUČEROVÁ, Irena, KŘENKOVÁ, Zuzana a ŘÍHOVÁ, Vladislava. Průzkum typologie skleněných kostek využívaných v poválečné umělecké mozaice. *Průzkumy památek*. 2018, roč. 25, č. 1, s. 133–148.
- LANGHAMER, Antonín. Minulost a přítomnost skleněné mozaiky v Čechách. *Sklář a keramik*. 2003, roč. 53, č. 4–5, s. 72–78.
- LANGHAMER, Antonín. Železnobrodské sklo, národní podnik, In: P. HEJRALOVÁ, Petra a LANGHAMER, Antonín. *Katalog sbírky skla a bižuterie Městského muzea v Železném Brodě*. Železný Brod: Městské muzeum v Železném Brodě 2015, s. 20.
- LOSOS, Ludvík, ŠRÁMEK, Jiří a POSOLDOVÁ, Kateřina. *Štukatérské a mozaikářské materiály I – Učební obor štukatér a mozaikář*. Praha: Institut vzdělávání pracovníků v kultuře a umění, 1984.
- MATHES, Josef. Dokumentace restaurátorského průzkumu a zásahu. Mozaikový panel s motivem stromu z horní stanice lanovky na vyhlídce Pastýřská stěna v Děčíně. Litomyšl 2019.
- Mozaika v Karlových Varech. *Sklo a bižuterie*. 7. 5. 1966, č. 18, nestr.
- Muzeum skla a bižuterie Jablonec nad Nisou, fond: knihovna, sign. B 2884, MELICH, Jaroslav. *Výrobní programy Jabloneckých skláren Desná v letech 1945–1980. Text přednášky pro pobočku Vědeckotechnické společnosti Československa – silikáty*. Jablonec nad Nisou, 1981, s. 27–28 (strojopis).
- Nový výrobek brusíren. Vícebarevná mozaika pro stavbaře. *Sklo a bižuterie*. 24. 1. 1966, č. 3, nestr.
- PELANT, Karel. Nové skleněné prvky v architektuře. In: *Sklo ve stavebnictví, celostátní konference ČSVTS*. Teplice, 1960, nestr.
- PETRÁŠKOVÁ, Helena. *Technologie skla pro 3. ročník středních průmyslových škol sklářských*. Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1984., s. 124.
- ROMÁNEK, Vladimír. V kostce a o kostkách. *Výtvarná práce*. 1954, roč. 2, č. 16–17, s. 11.
- ŘÍHOVÁ, Vladislava a KŘENKOVÁ, Zuzana. Mozaikářská dílna ústředí uměleckých řemesel a její předchůdci. *Průzkumy památek*. 2018, roč. 25, č. 1, s. 113–132.
- ŘÍHOVÁ, Vladislava a KŘENKOVÁ, Zuzana. Pražská mozaikářská dílna Viktora Foerstera – přehled monumentálních zakázek. *Staletá Praha*. 2017, roč. 33, č. 1, s. 31–59.
- SANTAR, Jindřich. *Expo 58. Světová výstava v Bruselu*. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury a umění, 1961.
- SASÍNEK, Jiří. Diskusní příspěvek. In: *Sklo ve stavebnictví, celostátní konference ČSVTS*. Teplice, 1960, nestr.
- SVOBODA, David. Dokumentace restaurátorského průzkumu a zásahu. Mozaikový panel s motivem racka z dolní stanice lanovky na vyhlídce Pastýřská stěna v Děčíně. Litomyšl 2018.
- ŠMEJKAL, Jaroslav. Glass mosaics – the building material of the future. *Czechoslovak Glass Review*. 1959, roč. 14, č. 5, s. 3–5.

ŠTEFL, Viktor. Využití skleněné slinované mozaiky ve stavebnictví. *Sklář a keramik*. 1968, roč. 18, č. 9–10, s. 238–239.

VAŘEJKOVÁ, Barbora. Dokumentace restaurátorského průzkumu a zásahu. Skleněná mozaika Žena – květ. Rooseveltova 4194, Chomutov. Litomyšl, 2017.

VESELÝ. A New complement of modern architecture. *Czechoslovak Glass Review*. 1957, roč. 12, č. 9, s. 21–22.

VINAŘ, Pavel. Po skleněných reliéfech ještě o mosaice. *Květy*, 1956, roč. 6, č. 5, s. 9.

VOLF, Miloš Bohuslav. *Sklo. Podstata, krása, užití*. Praha: Pražské nakladatelství V. Poláčka, 1947.

Zdeněk Lhotský, ústní sdělení – rozhovor s Jaroslavou Brychtovou, 2017.

7. Protokol o ověření

Protokol o ověření v praxi:

Restaurování dekorativní stěny se skleněnou mozaikou při ulici Štefáčkova v Brně Líšni.

Název památkového postupu: Restaurování skleněné mozaiky z prefabrikovaných kostek – možnosti doplňování chybějících kostek

Památkový postup ověřil: MgA. Josef Červinka, Jičínská 1512/32, 288 02 Nymburk

Ověření památkového postupu provedli: MgA. Josef Červinka, Mag. art. Josef Čepelka, Jiří Peloušek

Popis ověření památkového postupu v praxi:

Památkový postup byl ověřen při restaurování dekorativní stěny v letech 2017 - 2018. Stěna je tvořena třemi prefabrikovanými panely pokrytými skleněnou mozaikou. Rozměry jednotlivých panelů jsou vysoké 230 cm, široké 240 cm o síle 18 cm (i s mozaikou), jsou odděleny dilatační spárou v rozmezí cca 1 cm. Mozaikové kostky ze sintrovaného a litého (válcovaného) skla jsou osazeny do jemné cementové maltoviny. Ta je na jižní stěně navíc podložena rabicovým pletivem na horní hraně panelu založeným pod maltovou oblou stříšku okrasné zdi. Jižní strana má mozaikovou výzdobu navíc předsazenou přibližně o 25 mm před líc panelu patrného v soklové části neosazené mozaikou. Skleněné kostky rozměrově kolísají od 17 do 21 mm velikosti hrany. Sintrované skleněné kostky vyráběl národní podnik Skleněná bižuterie v Jablonci nad Nisou. Lité skleněné kostky byly vyráběny v Jabloneckých sklárnách v Desné. Výroba kostek byla v 90. letech 20. století zrušena. Mozaiková stěna byla silně znečištěna atmosférickými depozity, ložná malta skleněných mozaikových kostek byla rozvolněna a některé kostky jsou odpadlé. V některých partiích došlo ke ztrátě mozaiky i s ložnou maltou oddělenou od povrchu betonového panelu. Na jižní stěně se odlučuje mozaika od podkladu v ploše přibližně 20 %. Část kostek, které drží pevně v ložné maltě, jsou rozbité nebo popraskané. Betonové panely jsou vůči sobě mírně dislokované, na západní straně více než o 10 mm.

Restaurování stěny spočívalo v následujících krocích:

Transfer skleněných kostek na severní straně.

Odbroušení mladších vrstev nesoudržných částí a ložné malty z obnažených panelů.

Otryskání obnažené ocelové výztuže.

Ošetření výztuže ochranným nátěrem.

Doplňení chybějících partií a nerovností neprofilní maltou pro sanaci betonu na armaturách s použitím adhezního můstku.

Mozaika na jižní straně byla in situ očištěna chemicky a mechanicky.

Byly z ní vyjmuty fragmenty poškozených skleněných kostek.

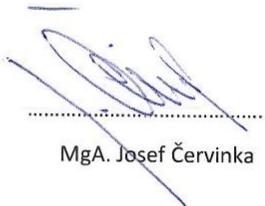
Odloučená mozaiková vrstva byla obtmelena, injektována gravitační a tlakovou injektáží. Injektované plochy byly ještě v místech injektážích otvorů přichyceny pomocí sklolaminátových kotev. Chybějící partie byly doplněny nepoužitými původními kostkami (ze skladu mozaikářů) a replikami skleněných kostek (zhotovenými dle návrhu Ing. Ireny Kučerové, Ph.D.). Kostky byly zhotoveny mačkáním skleněných tyčí do forem zhotovených podle původních kostek. Rub transferovaných kostek byl mechanicky očištěn od zbytků ložné malty. Líc byl očištěn chemicky a mechanicky. Kostky byly přeskládány do dílců pro transfer a chybějící partie byly doplněny novými kostkami. Transferovaná strana a stříška byla pomocí přelepů osazena zpět na minerální lepidlo. Doplňované partie, transferovaná strana a stříška byly přespárovány minerální směsí. Mezi panely byla proříznuta dilatační spára a doplněna silikonem. Podklad obloukové stříšky byl zhotoven z betonových odlitků osazených na minerální lepidlo.

Výsledky ověření památkového postupu v praxi:

Památkový postup byl na restaurovaném díle realizován s velmi dobrým výsledkem, viz přiložené fotografie.

Ověření památkového postupu schválil:

Datum 23. 4. 2020

MgA. Josef Červinka

Příloha: Fotografie z restaurátorského zásahu

Stav před restaurováním, severní stěna

Stav po restaurování, severní stěna

Stav před restaurováním, jižní stěna

Stav po restaurování, jižní stěna

8. Příloha

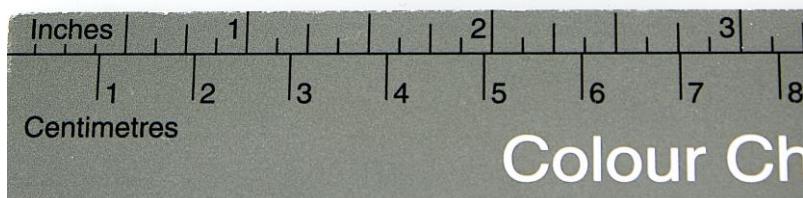
Příloha 8.1 Štípané mozaikové sklo zahraniční produkce

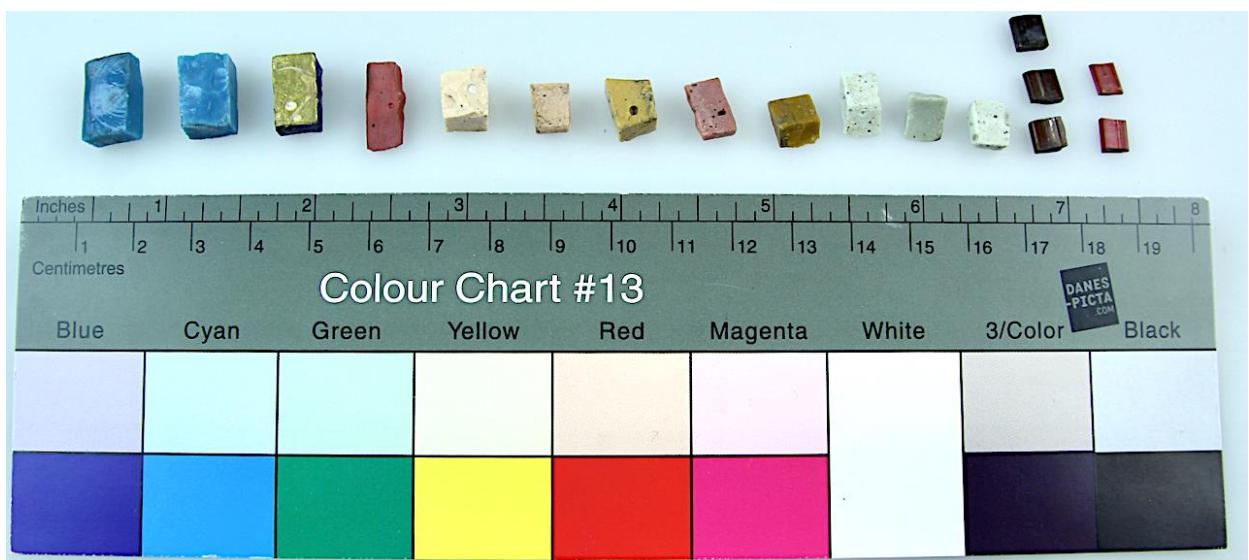
Vzorník italského prodejce štípaného mozaikového skla. Pohledová strana kostek má rozměr přibližně 10 x 15 mm, tloušťka je cca 5-10 mm. Foto I. Kučerová.

Detail vzorníku italského prodejce štípaného mozaikového skla. Pohledová strana kostek má rozměr přibližně 10 x 15 mm, tloušťka je cca 5-10 mm. Foto I. Kučerová.

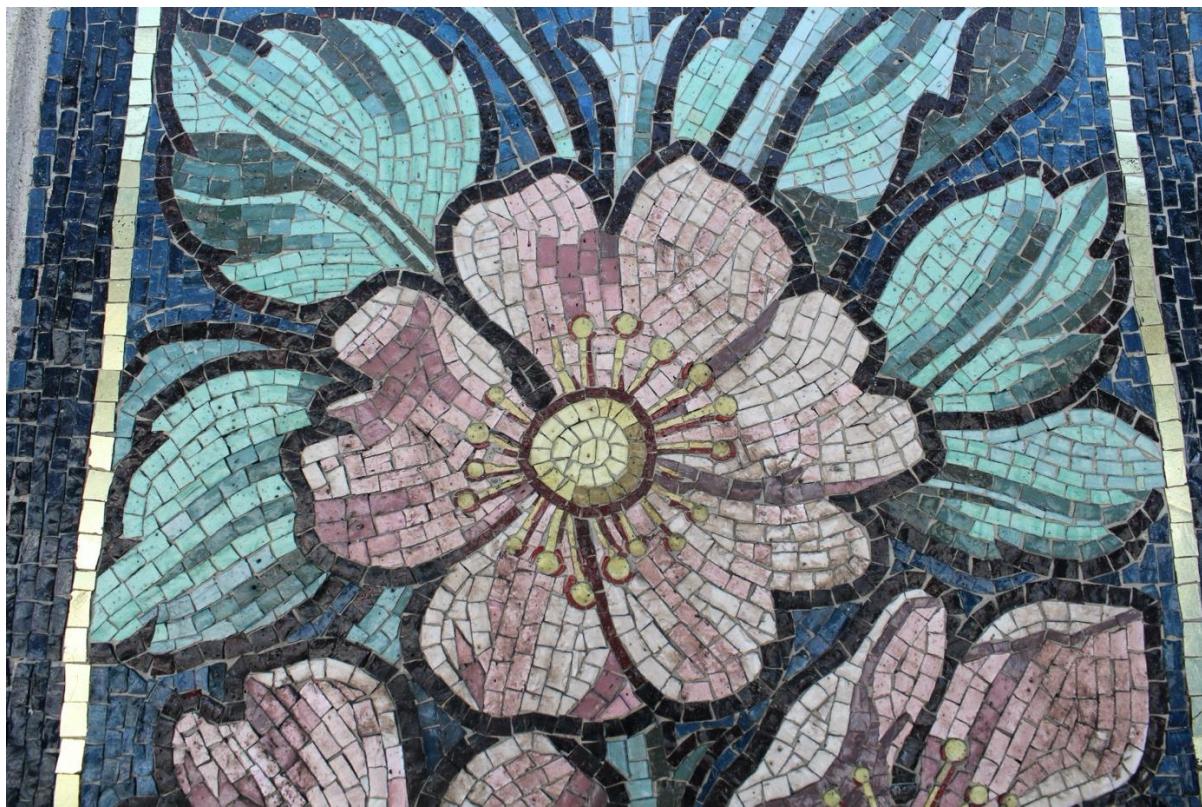
Kostky z mozaiky sv. Metoděje umístěné na bazilice sv. Petra a Pavla na Vyšehradě; 1903, realizace Königlich Bayerischen Mosaik-Hofkunstanstalt. Foto M. Knězů Knížová

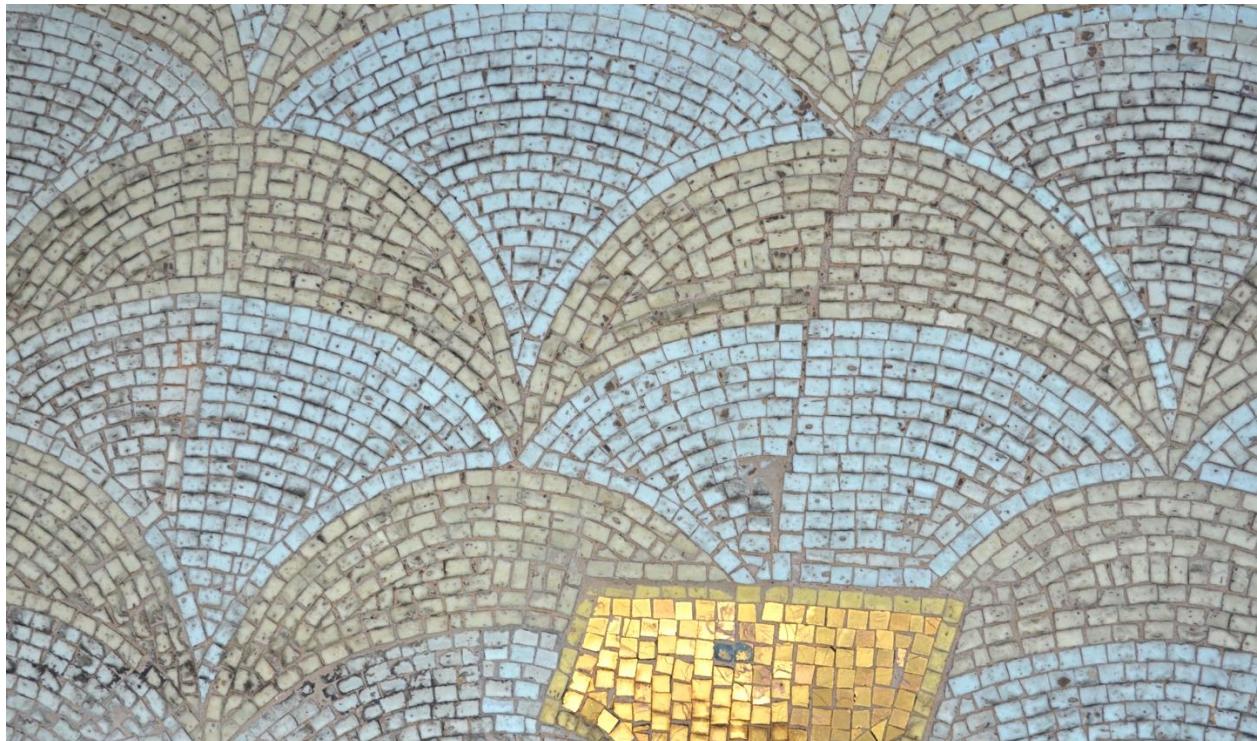
Mozaikové kostky ze štípaného skla z konce 19. a první poloviny 20. století. Foto M. Knězů Knížová

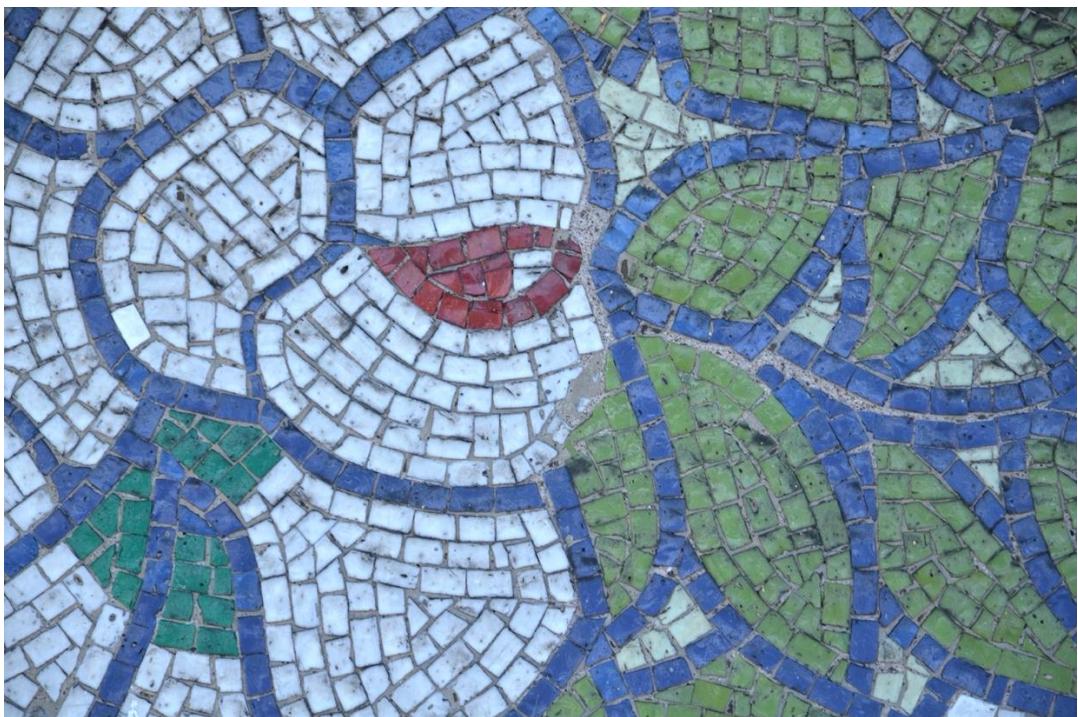
Mozaikové kostky ze štípaného skla z konce 19. a první poloviny 20. století. Foto M. Knězů Knížová

Detail mozaiky podle návrhu Anny Suchardové Boudové instalované v průčelí nad římsou budovy bývalé Zemské banky v ulici Na Příkopech v Praze. Realizovala firma A. Neuhauser, Innsbruck, 1894-1896. Foto M. Kněžů Knížová

Detail mozaikové výzdoby na průčelí hotelu U arcivévody Štěpána v Praze podle návrhu Bedřicha Bendelmayeara, dnes hotel Evropa, realizace Viktor Foerster, 1905. Foto I. Kučerová

Detail mozaikové výzdoby na průčelí hotelu U arcivévody Štěpána v Praze podle návrhu Bedřicha Bendelmayera, dnes hotel Evropa, realizace Viktor Foerster, 1905. Foto I. Kučerová

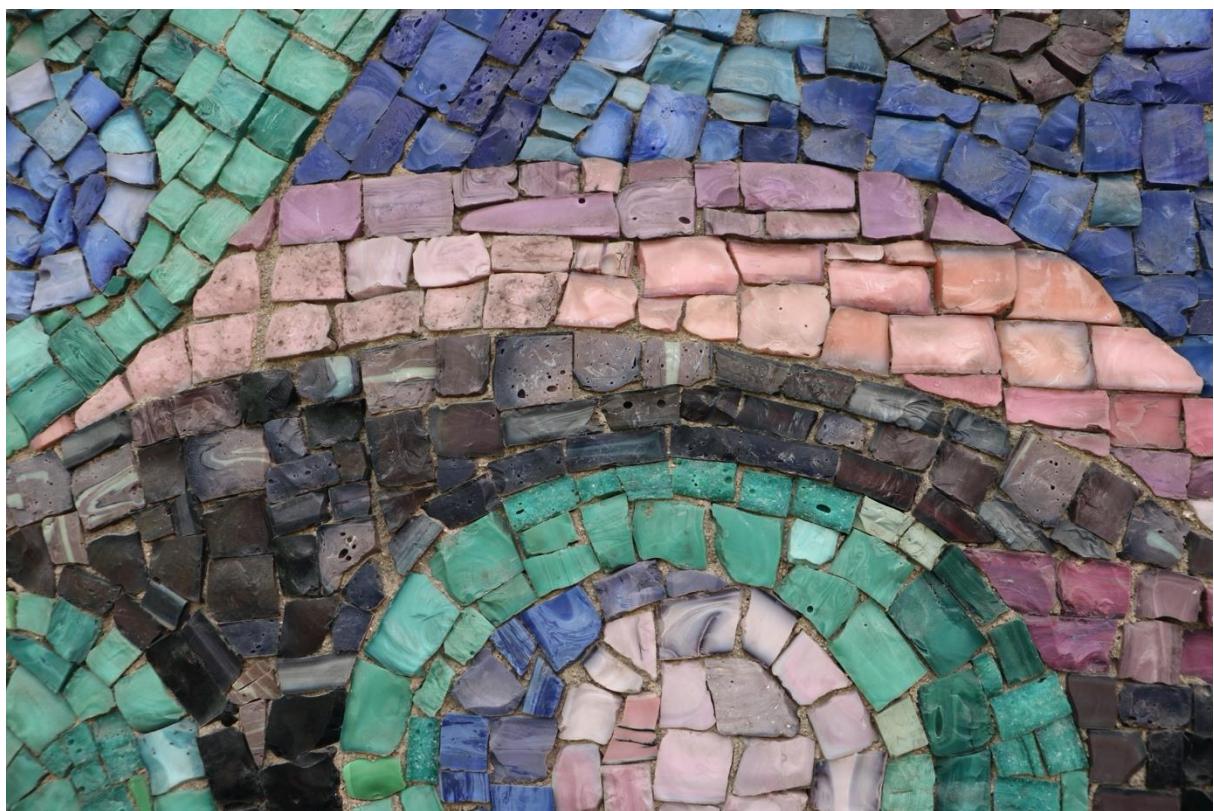

Detail mozaikové výzdoby v Dittrichově hrobce v Krásné Lípě, realizace Puhl & Wagner. Foto I. Kučerová

Příloha 8.2 Štípané mozaikové kostky české produkce z 2. poloviny 20. století

Mozaikové kostky ze štípaného skla z majetku Jitky Vrbové. Foto M. Nováková

Detail mozaiky Země – lidé – vesmír podle návrhu Miroslavy Houry, atrium základní školy v Mostě, 1969-1970. Foto M. Nováková

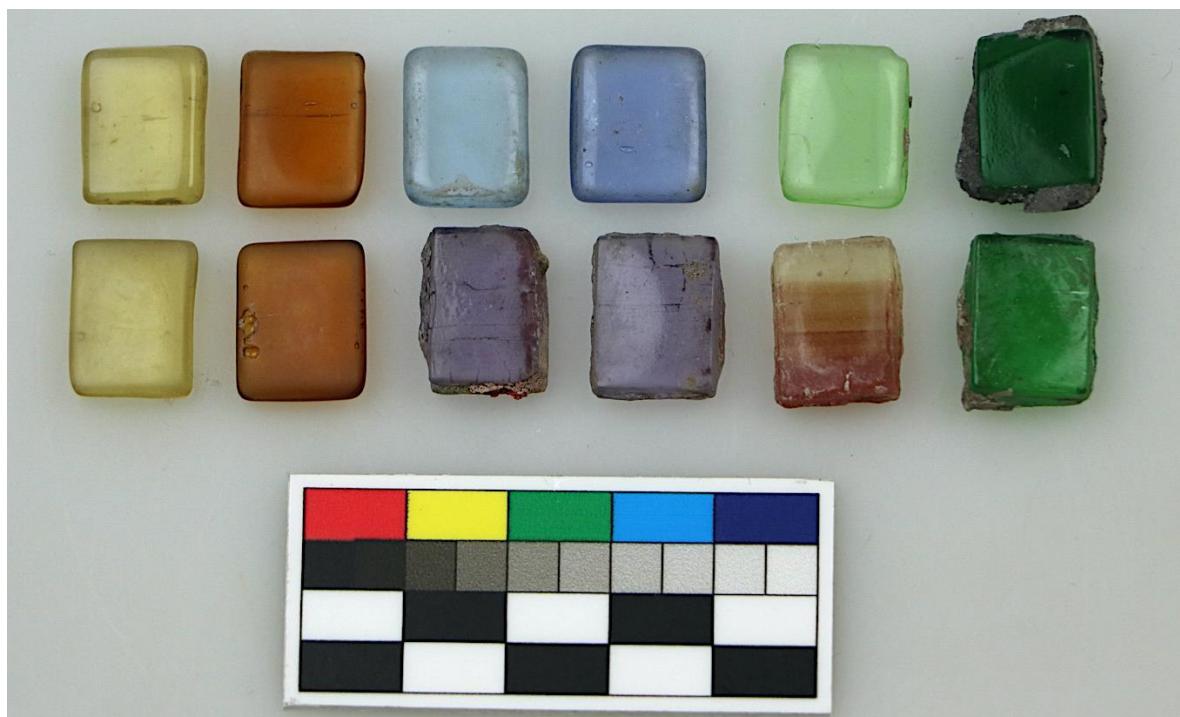

Mozaika Pohádky podle návrhu Radomíra Koláře, Praha 10 – Vršovice, 1979. Foto M. Knězů Knížová

Detail mozaiky Pohádky podle návrhu Radomíra Koláře, Praha 10 – Vršovice, 1979. Foto M. Knězů Knížová

Příloha 8.3 Přímočaře mačkaná transparentní mozaika z národního podniku
Železnobrodské sklo

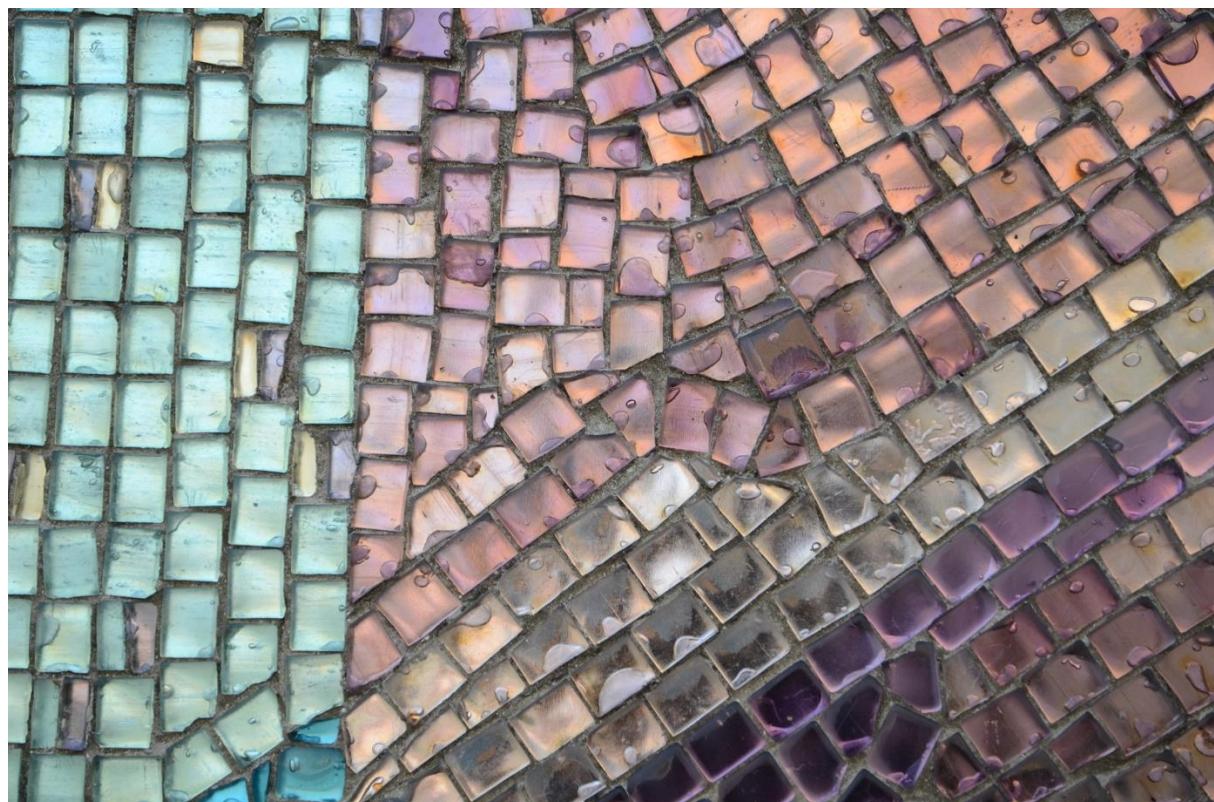
Přímočaře mačkané kostky. Foto I. Kučerová

Přímočaře mačkané kostky a mačkané bižuterní komponenty užívané pro mozaikovou tvorbu ze zásob
Josefa Sedmíka. Foto M. Nováková

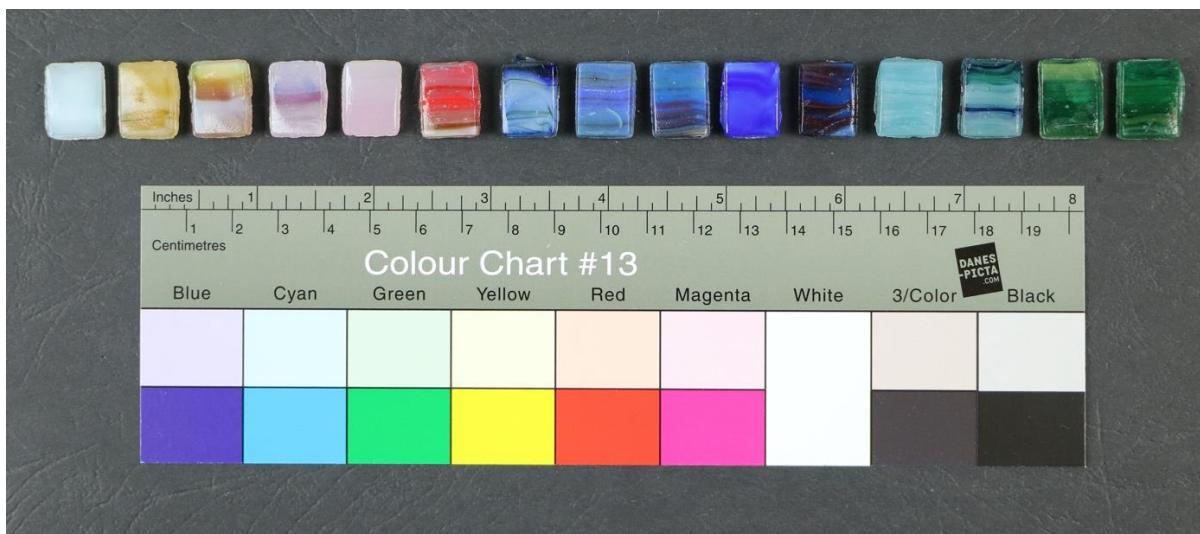

Mozaika na skle podle návrhu J. Kábrta ve spojovací chodbě Masarykovy jubilejní ZŠ a MŠ v Černilově, 1983. Foto Martina Nováková

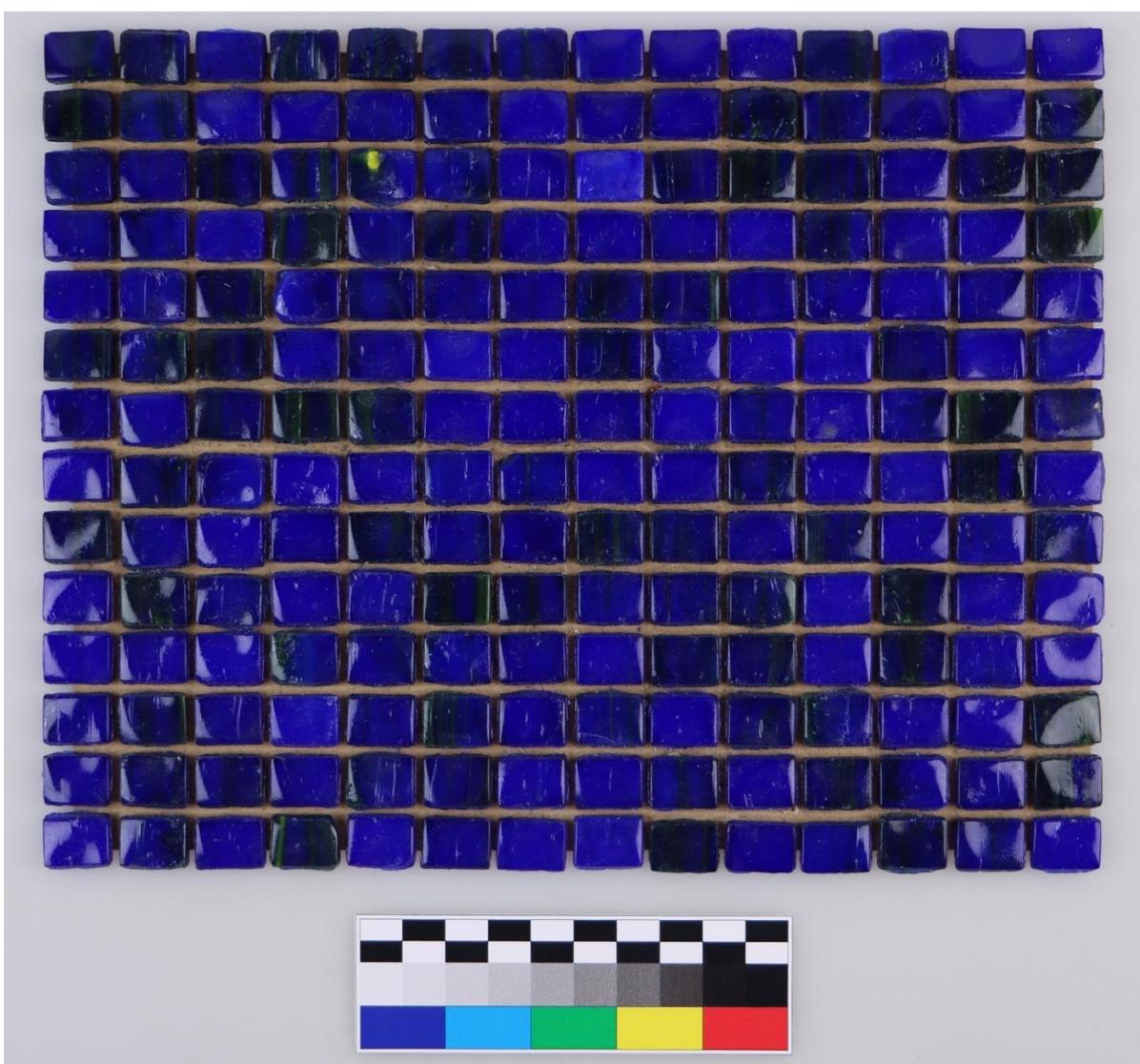

Detail mozaiky na průčelí Domu dětí a mládeže v Chocni, 1980. Mozaika je nanesena na hliníkové podložce. Foto I. Kučerová

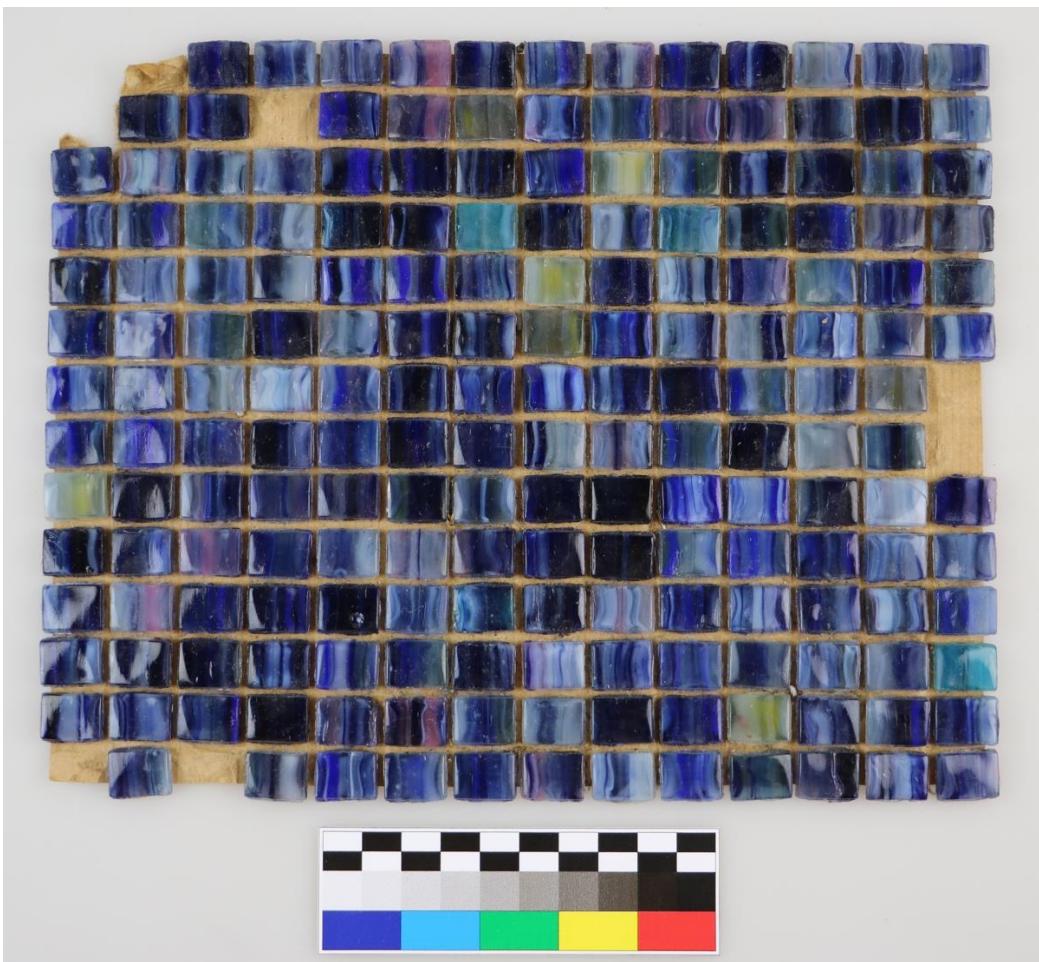
Příloha 8.4 Rotačně mačkaná mozaika

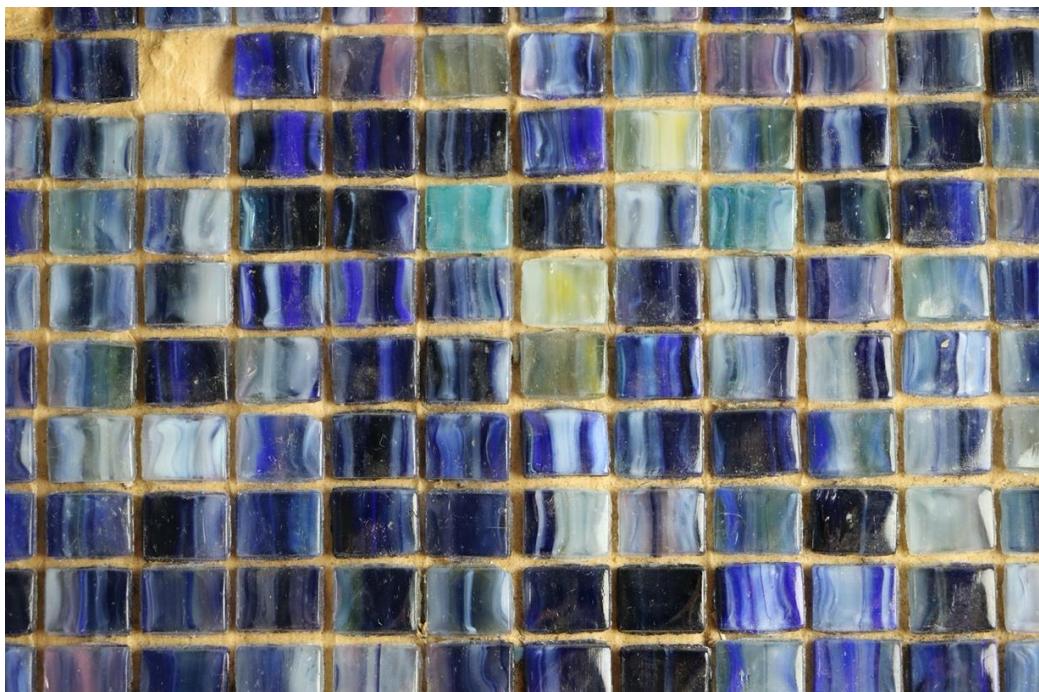
Rotačně mačkané kostky z pozůstalosti po Karlu Štětkářovi. Foto M. Nováková

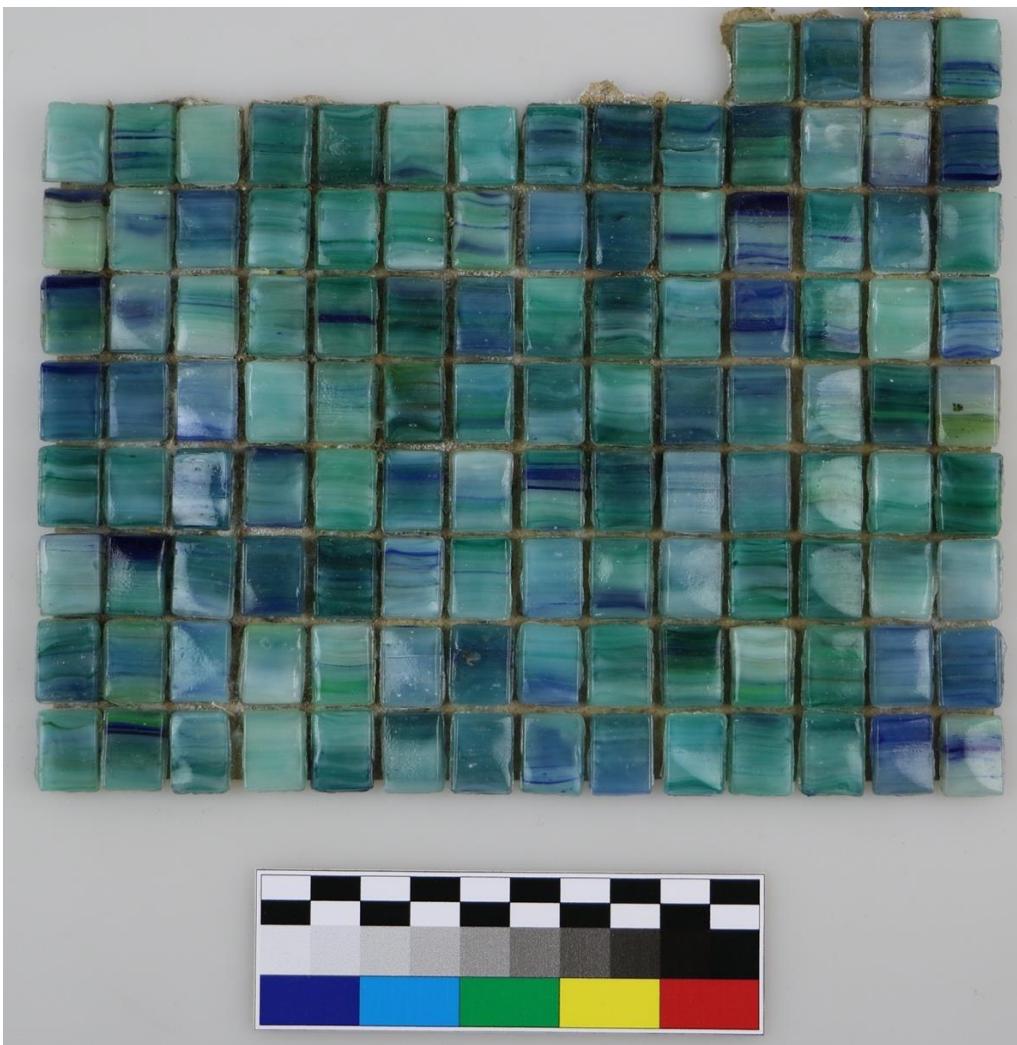
Rotačně mačkaná mozaika nalepená na papíře, zásoby Františka Tesaře. Foto M. Nováková

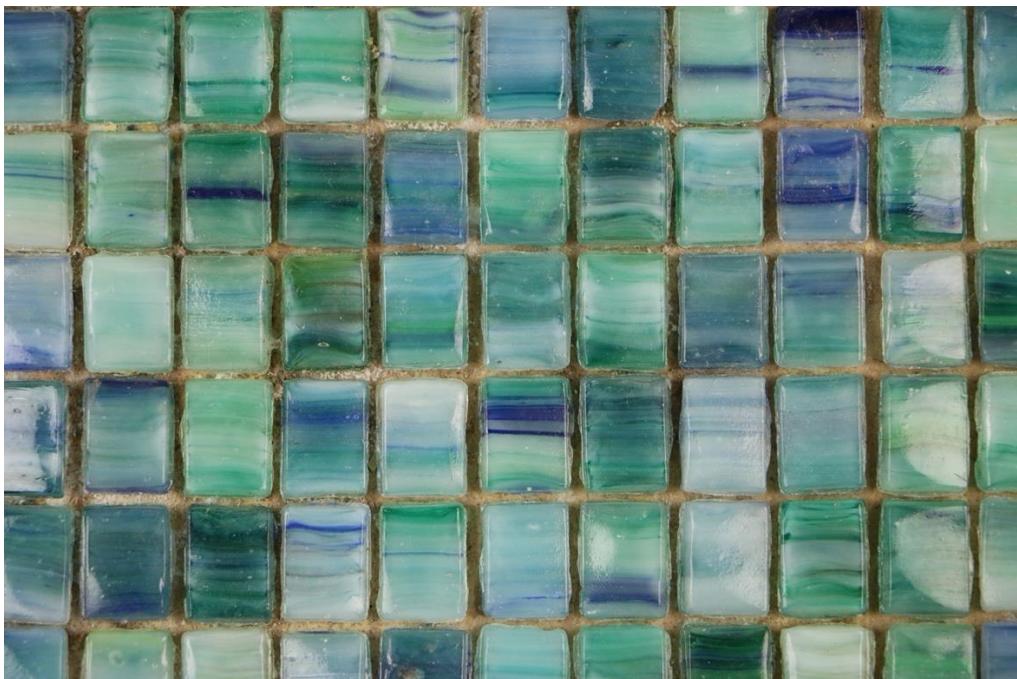
Rotačně mačkaná mozaika nalepená na papíře, zásoby Františka Tesaře. Výsledná barevná skladba vznikla tzv. homogenizací, tj. promísením kostek připravených z různě barevné výchozí suroviny. Foto M. Nováková

Rotačně mačkaná mozaika nalepená na papíře – detail, zásoby Františka Tesaře. Výsledná barevná skladba vznikla tzv. homogenizací, tj. promísením kostek připravených z různě barevné výchozí suroviny. Foto M. Nováková

Rotačně mačkaná mozaika nalepená na papíře, zásoby Františka Tesaře. Foto M. Nováková

Rotačně mačkaná mozaika nalepená na papíře – detail, zásoby Františka Tesaře. Foto M. Nováková

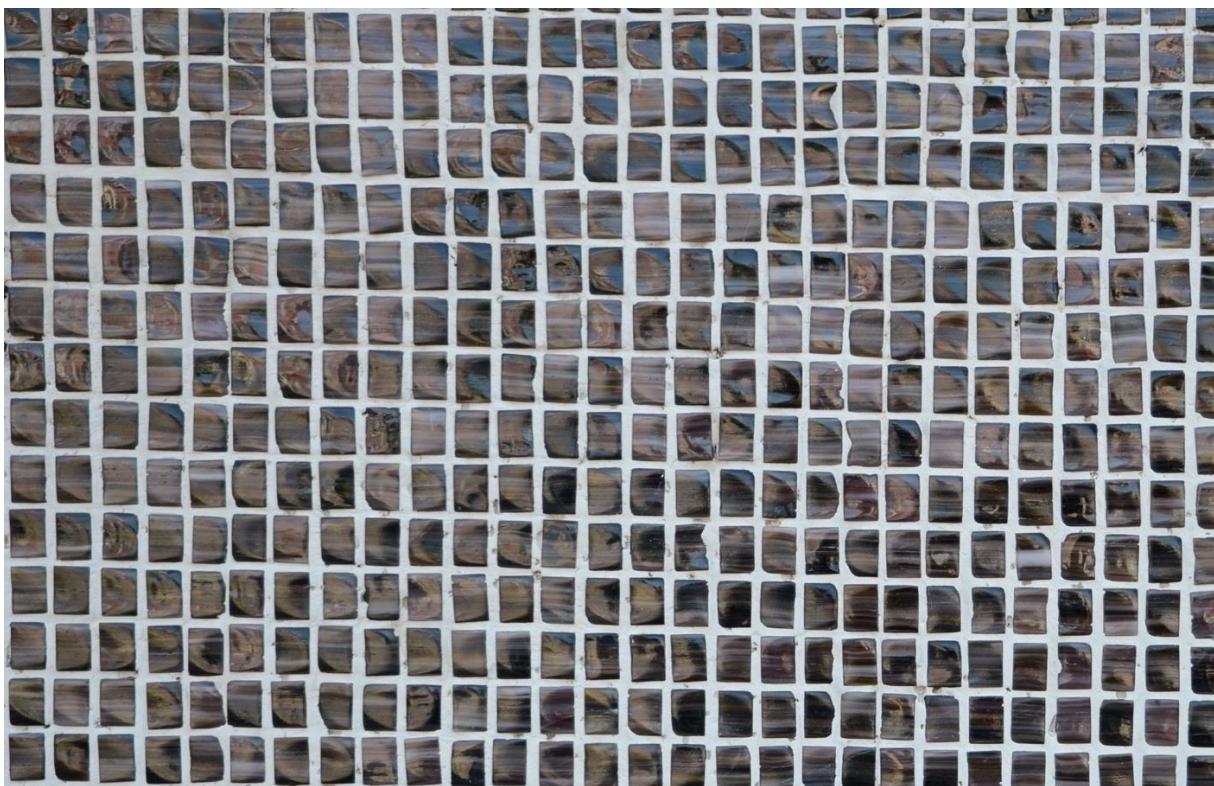
Obklad rodinného domu v Bakově nad Jizerou z rotačně mačkané mozaiky. Foto I. Kučerová

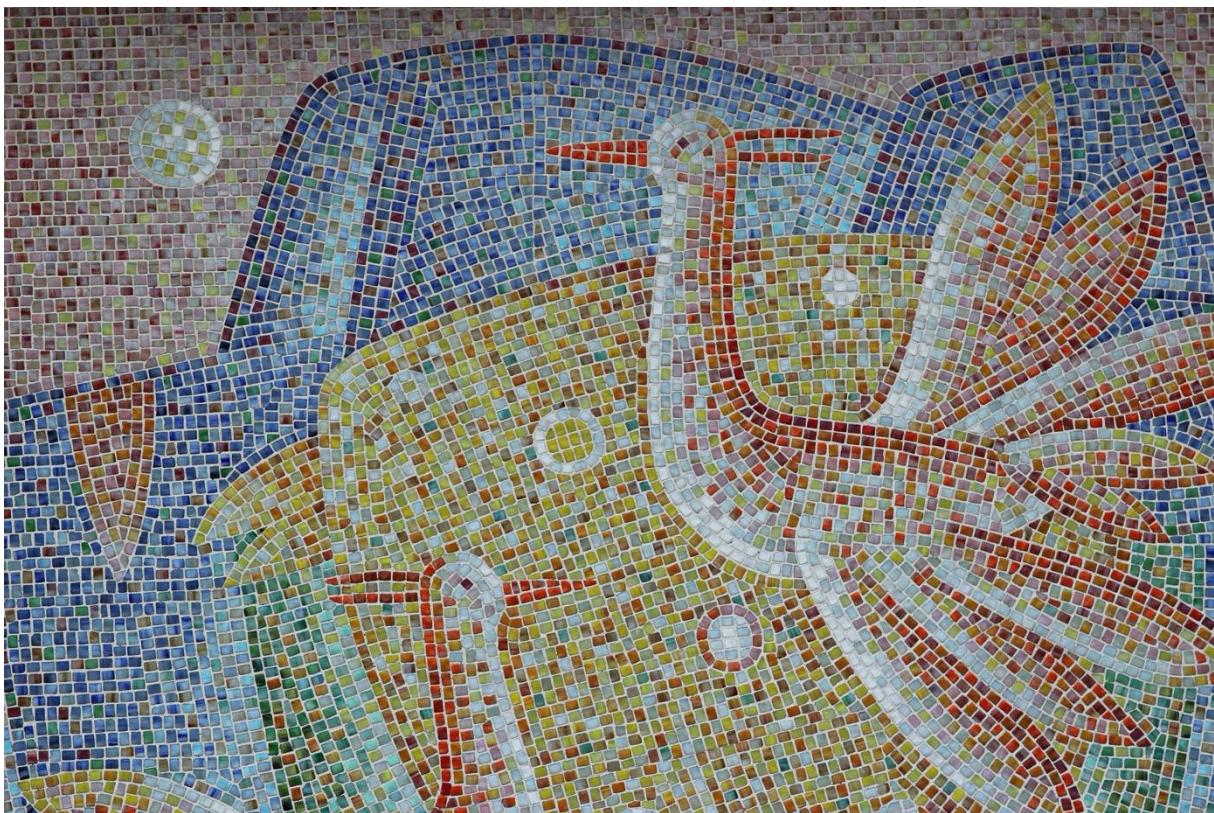
Obklad rodinného domu v Bakově nad Jizerou z rotačně mačkané mozaiky. Foto I. Kučerová

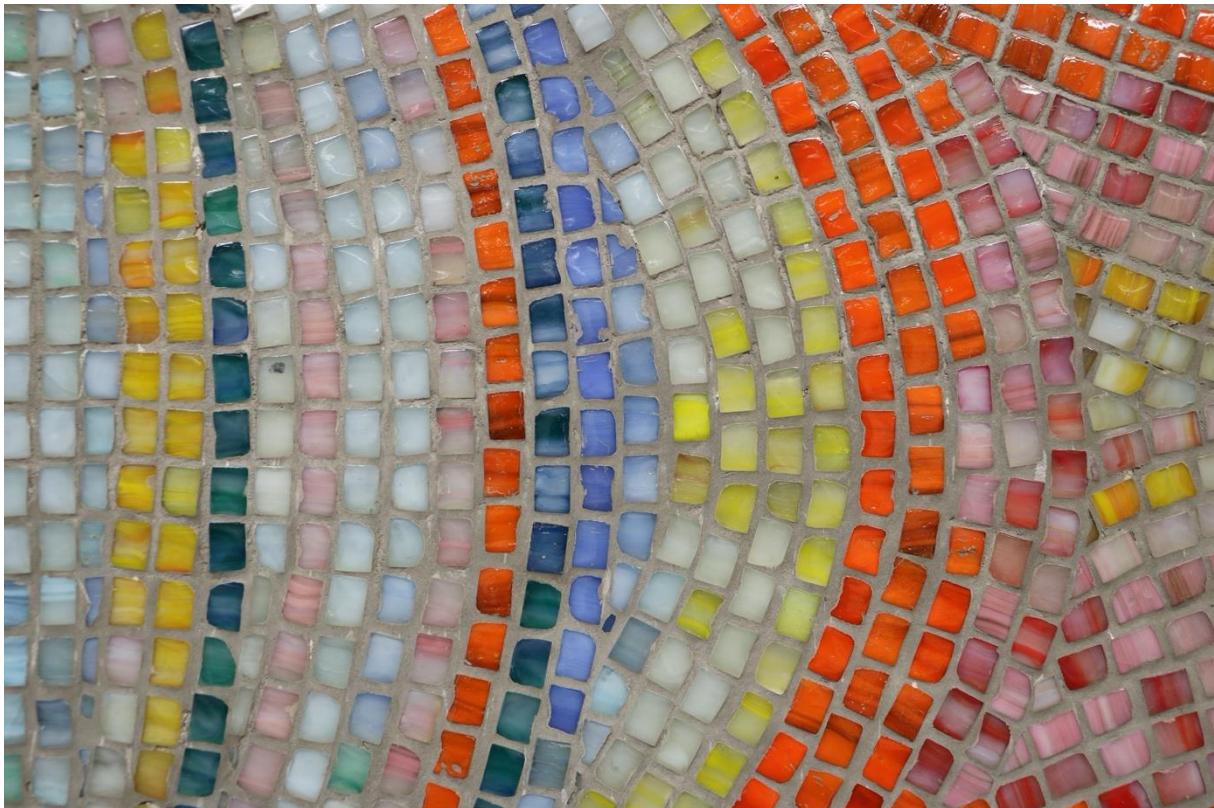
Obklad budovy gymnázia v Kladně z rotačně mačkané mozaiky. Foto I. Kučerová

Obklad budovy v Semilech z rotačně mačkané mozaiky. Foto I. Kučerová

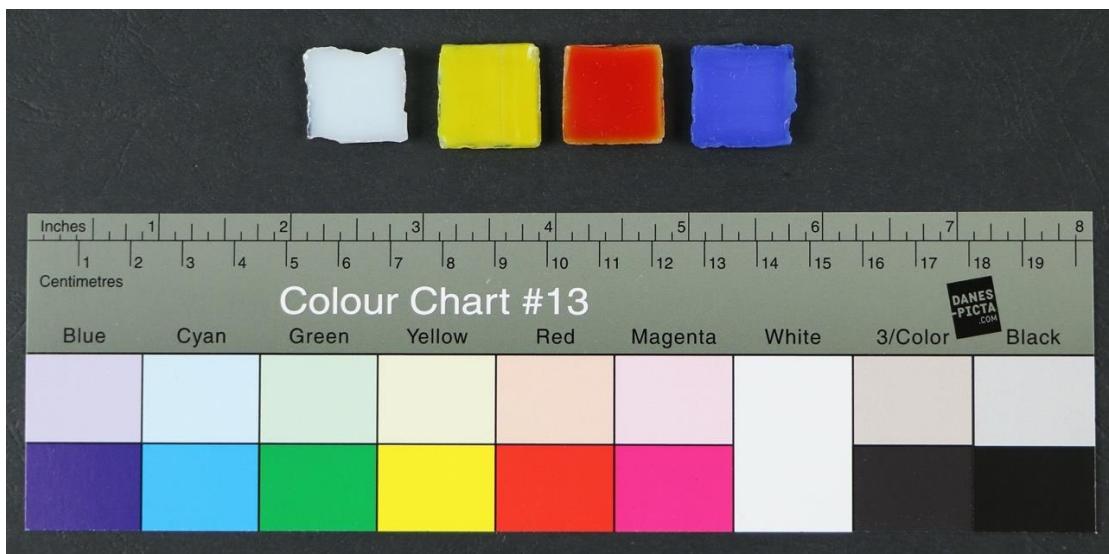

Detail mozaiky z rotačně mačkaných mozaikových kostek s motivy motýlů a ptáků podle návrhu Jana Hány na průčelí mateřské školy v Klášterci nad Ohří, 1978. Foto M. Knězů Knížová

Detail mozaiky pro zasedací síň Technického ústavu stavebního v Teplicích podle návrhu Ladislava Lapáčka, 1977. Foto M. Nováková

Příloha 8.5 Litá mozaika české produkce

Hladká litá mozaika. Foto M. Nováková

Detail blíže nedatovaného vzorníku hladké a pískaované lité mozaiky národního podniku Jablonecké sklárny, závod Nový Bydžov, Archiv Preciosa a.s., Desná. Foto I. Kučerová

PÍSKOVANÁ SKLENĚNÁ MOSAIKA

003

005

1/100

006

008

009

035

036

037

037

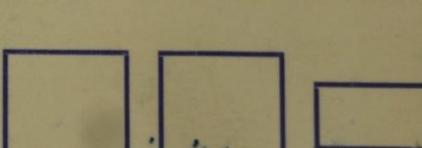
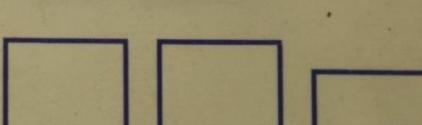
041/B

042

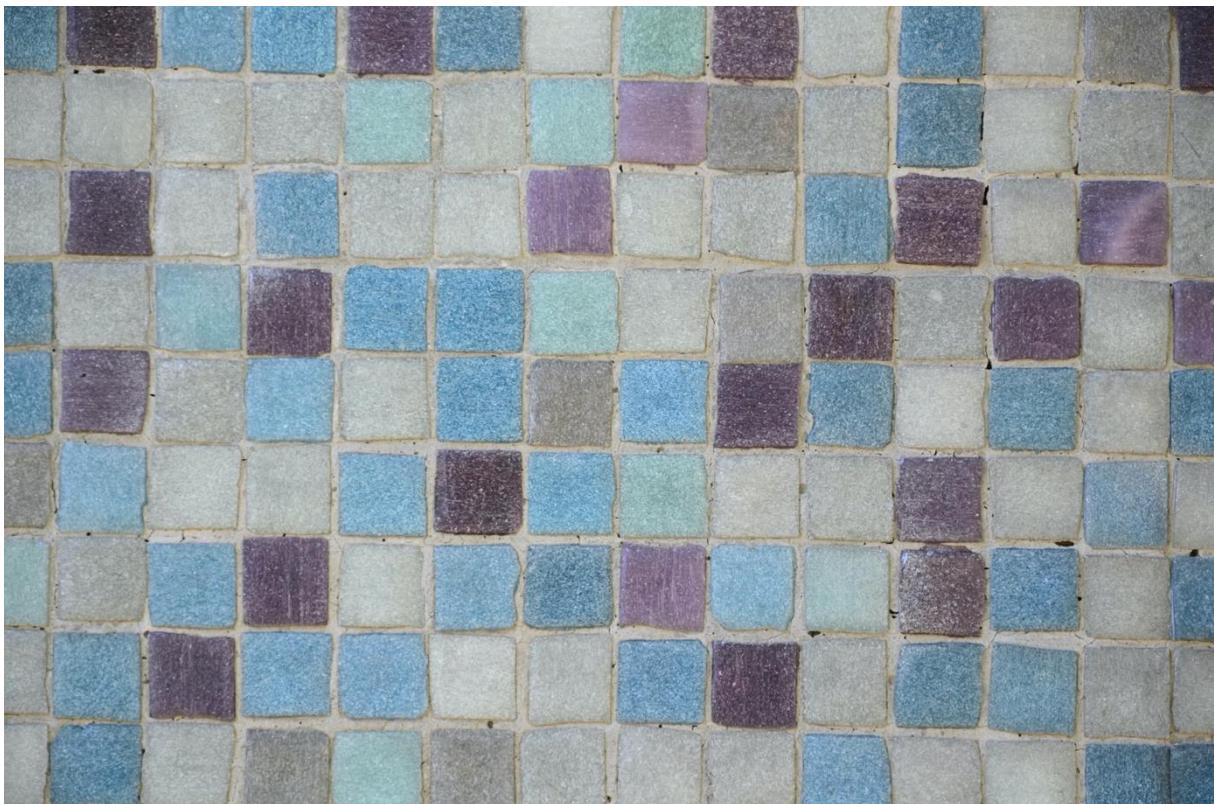
038

Detail blíže nedatovaného vzorníku hladké a pískované lité mozaiky národního podniku Jablonecké sklárny, závod Nový Bydžov, Archiv Preciosa a.s., Desná. Foto I. Kučerová

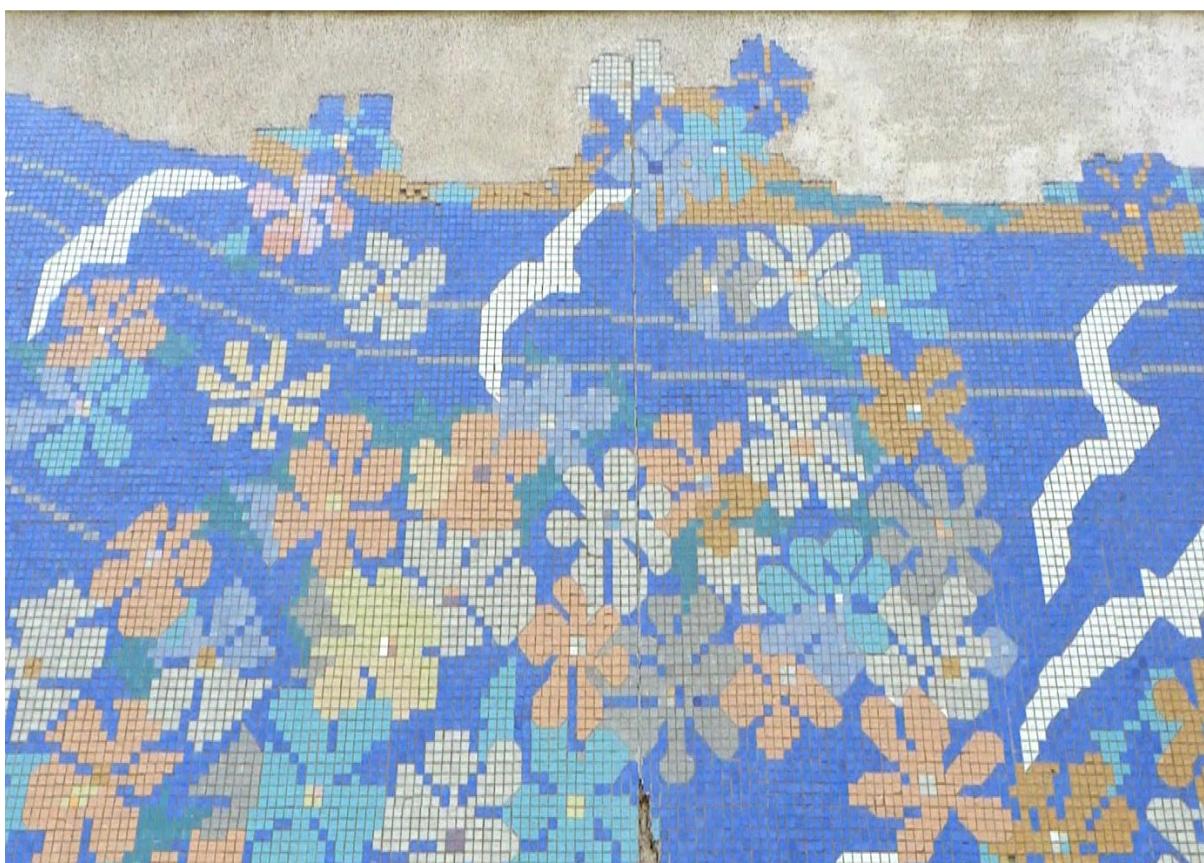
Detail rubové stany hladké lité mozaiky, nalepené na papíře, zásoby Františka Tesaře. Foto M. Nováková

Detail obkladu Katastrálного úřadu v Liberci – pískaovaná litá mozaika. Foto I. Kučerová

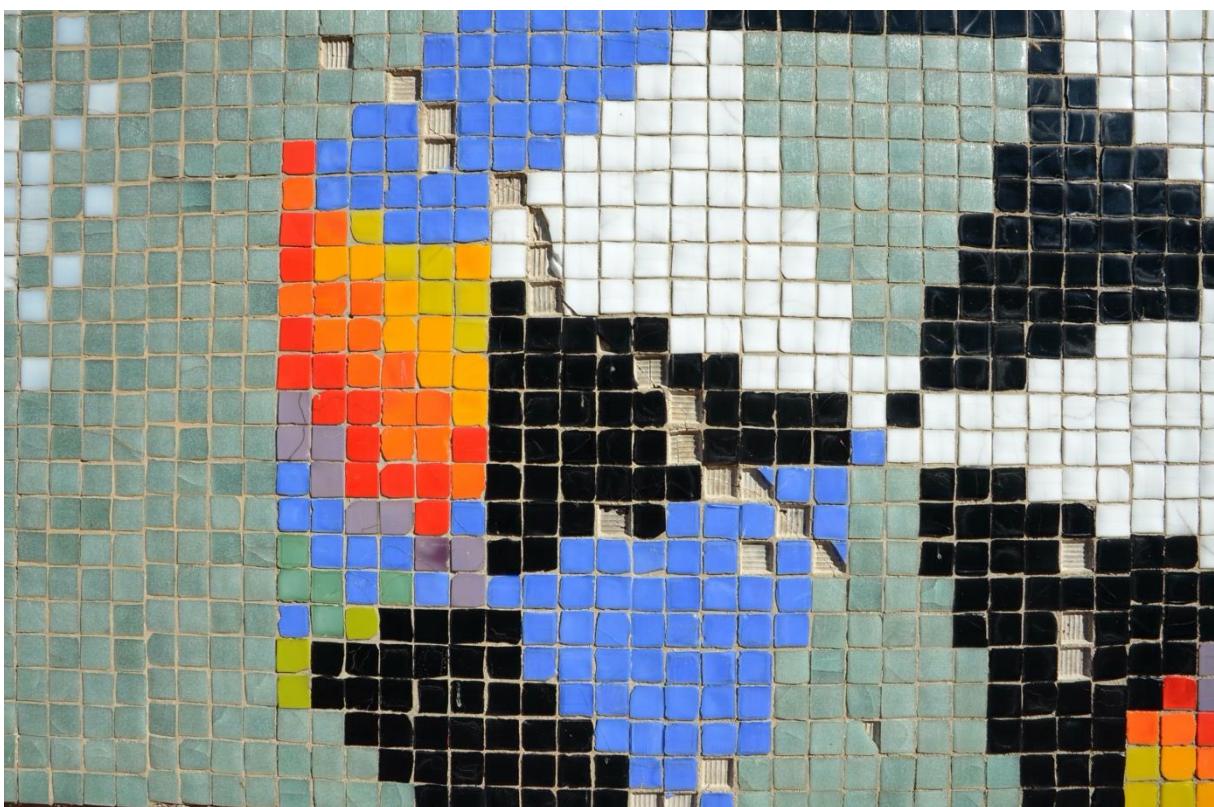
Obklad budovy bývalé samoobsluhy v Desné z hladké lité mozaiky, 1968. Foto I. Kučerová

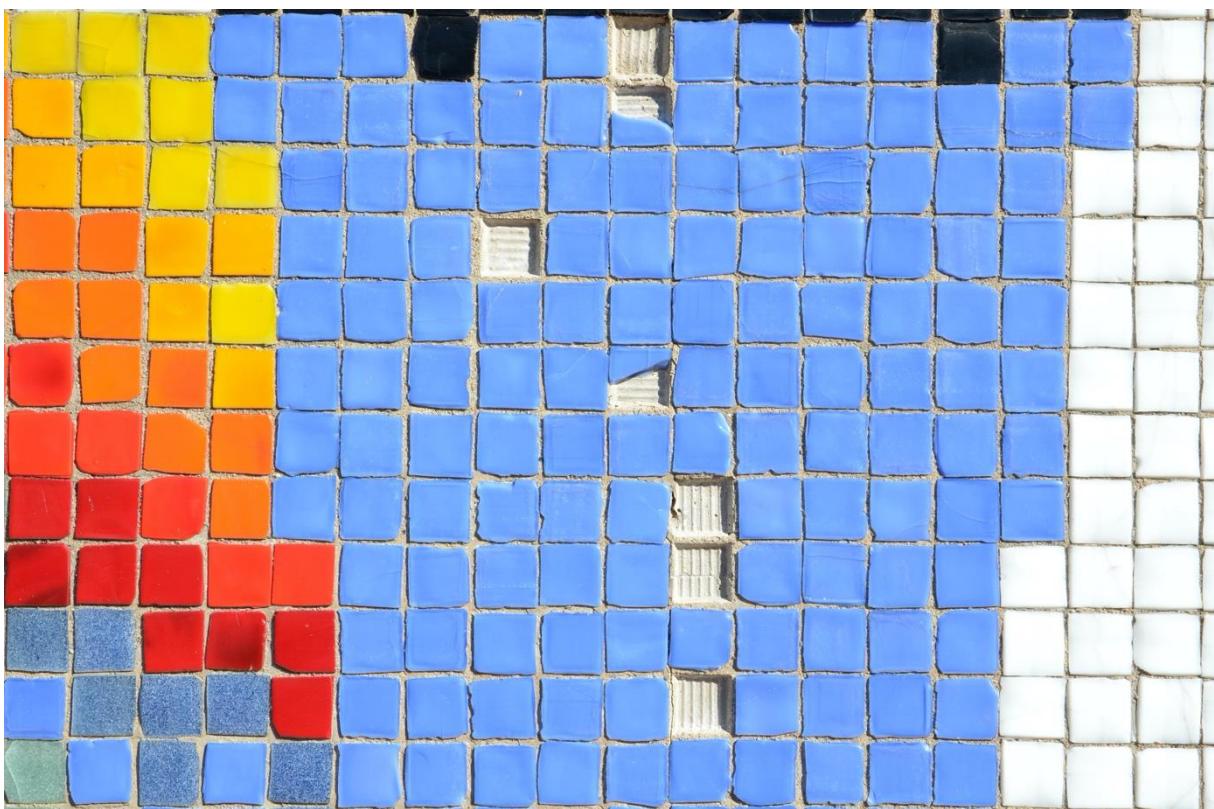
Detail mozaiky Řeka květů vyskládané z hladké lité mozaiky podle návrhu Ludmily Jandové, Litomyšl, 1978. Foto V. Říhová

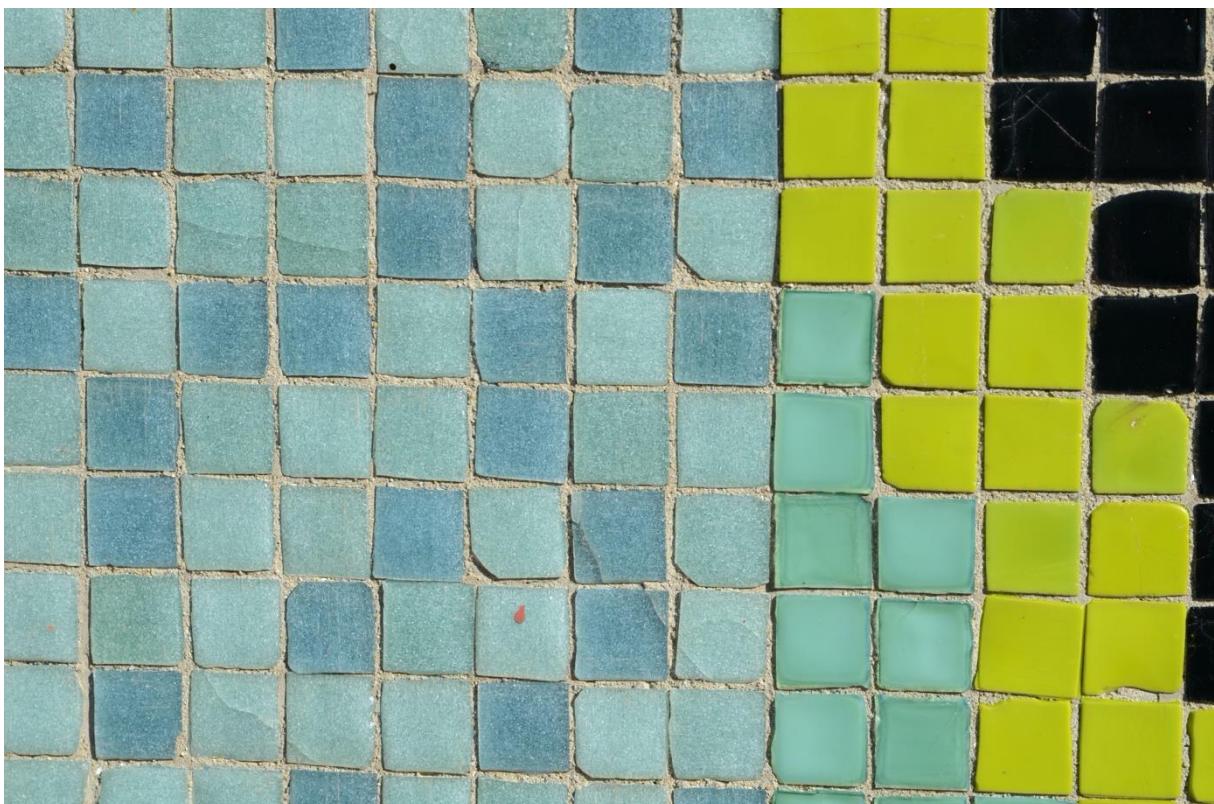
Mozaika Sklo a skleněná bižuterie z litých mozaikových kostek podle návrhu Jaroslava Melicha na samoobsluze v Desné. Realizoval n. p. Jablonecké sklárny, sklárny v Desné, 1968. Foto I. Kučerová

Detail mozaiky Sklo a skleněná bižuterie – kombinace pískařené a hladké lité mozaiky. Foto I. Kučerová

Detail mozaiky Sklo a skleněná bižuterie – hladká litá mozaika, v levém spodním rohu je pískovaná mozaika. Foto I. Kučerová

Detail mozaiky Sklo a skleněná bižuterie – kombinace pískované a hladké lité mozaiky. Foto I. Kučerová

Příloha 8.6 Současná zahraniční litá mozaika o rozměrech 20 × 20 mm

Murano Glas / Murano Glass / Verre Murano

* Preisgruppe 1-3 / Price Group 1-3 / Prix 1-3

m
Mosaikstein.com

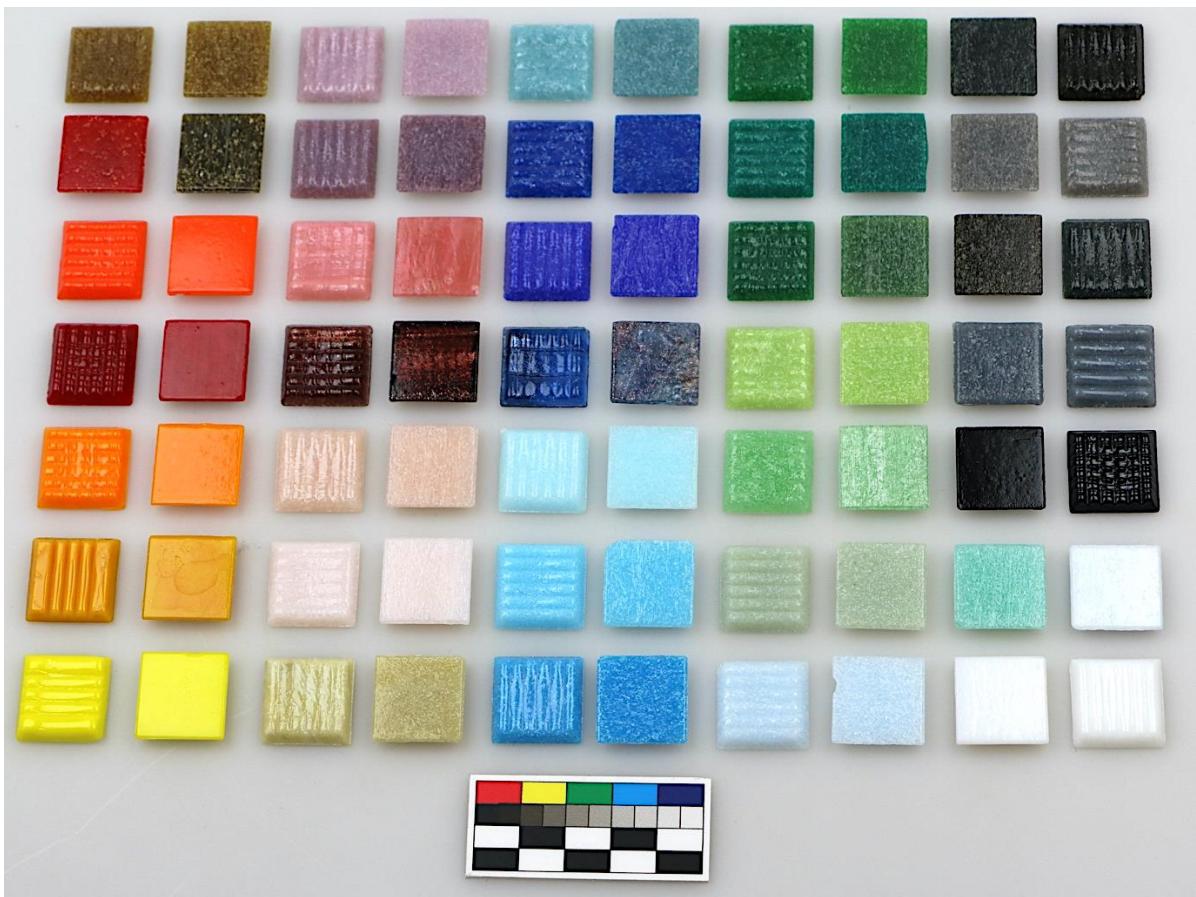
Vzorník italské lité mozaiky. Foto I. Kučerová

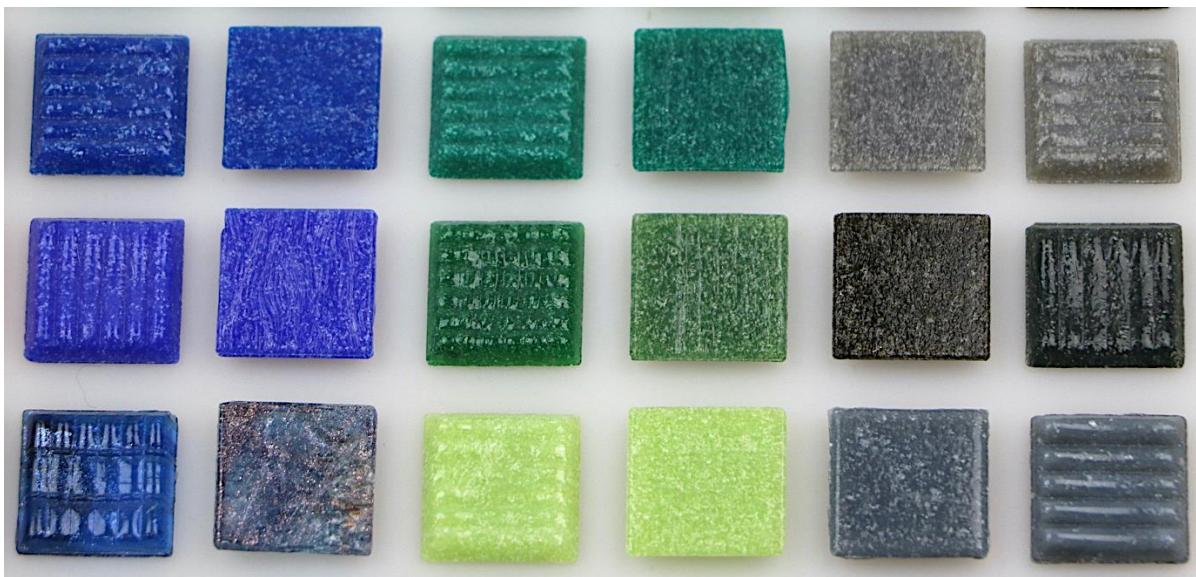
Detail vzorníku italské lité mozaiky – Murano glass, žlutá, oranžová a červená – hladká litá mozaika, ostatní odstíny jsou patří pod označení pískovaná litá mozaika. Foto I. Kučerová

Litá mozaika Wiwa mosaik. Foto I. Kučerová

Litá mozaika Joy glass. Foto I. Kučerová

Detail pískované lité mozaiky Joy glass. Foto I. Kučerová

Příloha 8.7 Polská litá „pískovaná“ mozaiky

Blíže nedatovaný vzorník pískované lité mozaik z majetku Františka Tesaře, archiv VŠCHT Praha. Foto M. Nováková

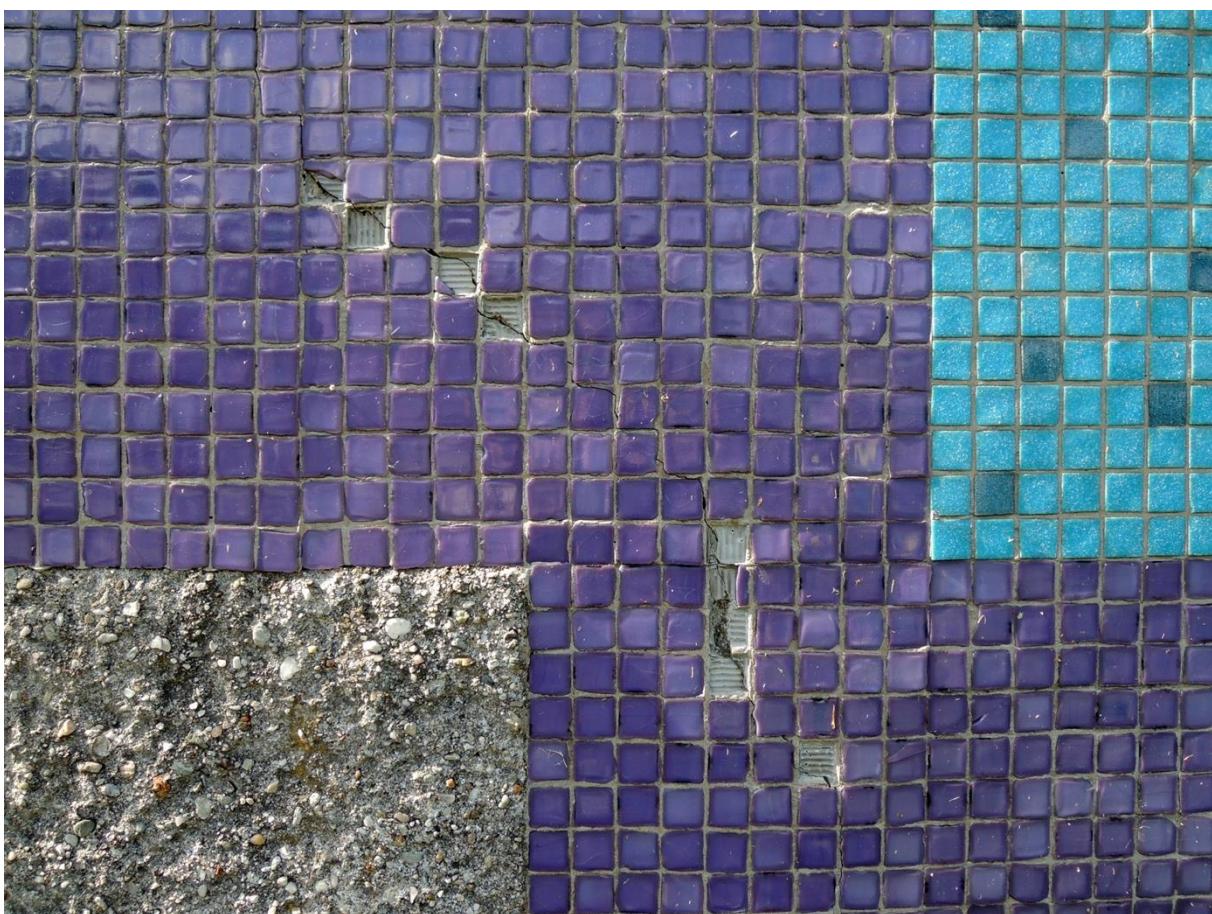

Detail povrchu polské lité pískované mozaiky. Foto m. Nováková

Příloha 8.8 Kombinace lité a sintrované mozaiky

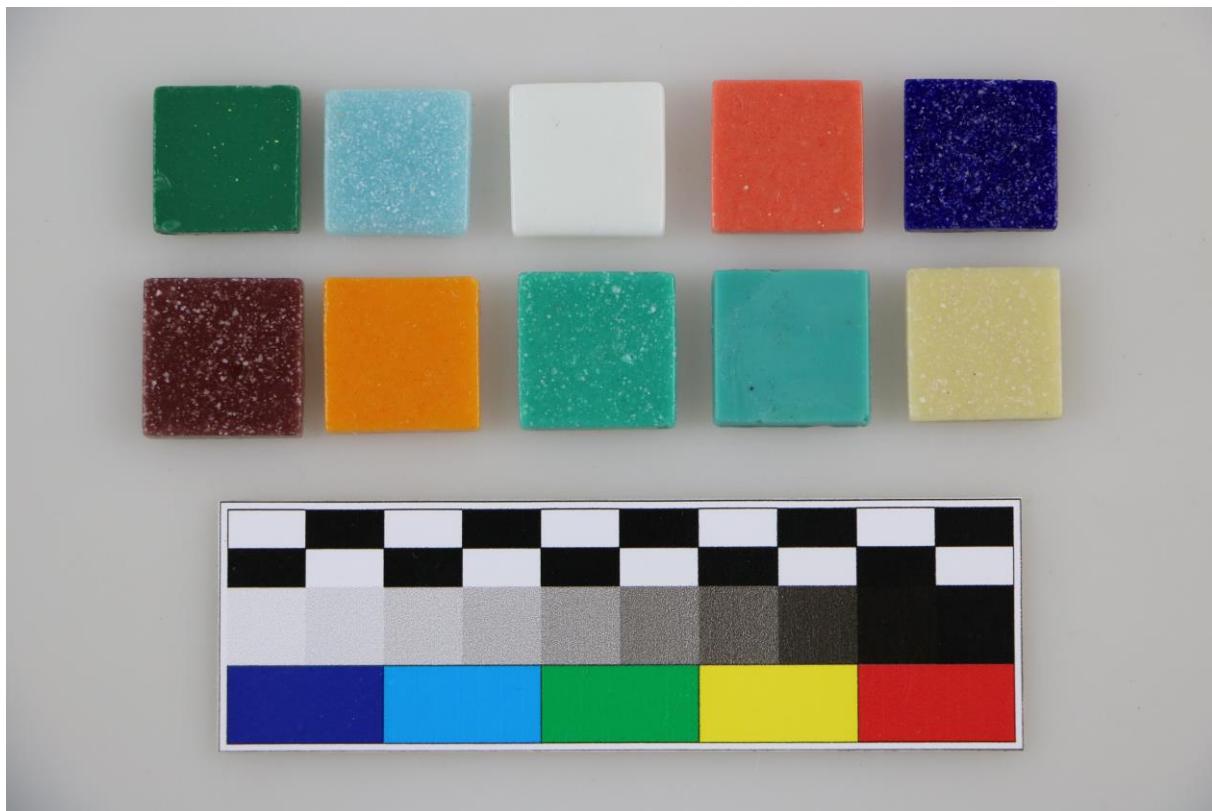

Mozaika Pramen podle návrhu Drahomíra Tůmy v Dolní Lutyni je vyskládána z litých a sintrovaných mozaikových kostek, 1977. Foto Jakub Ivánek

Detail mozaiky Pramen. Modré kostky jsou hladká litá mozaika, tyrkysové s bílými tečkami jsou sintrovaná mozaika. Foto Jakub Ivánek

Příloha 8.9 Sintrovaná mozaika

Sintrované mozaikové kostky ze zásob Františka Tesaře. Foto M. Nováková

Sintrované mozaikové kostky ze zásob Františka Tesaře. Foto M. Nováková

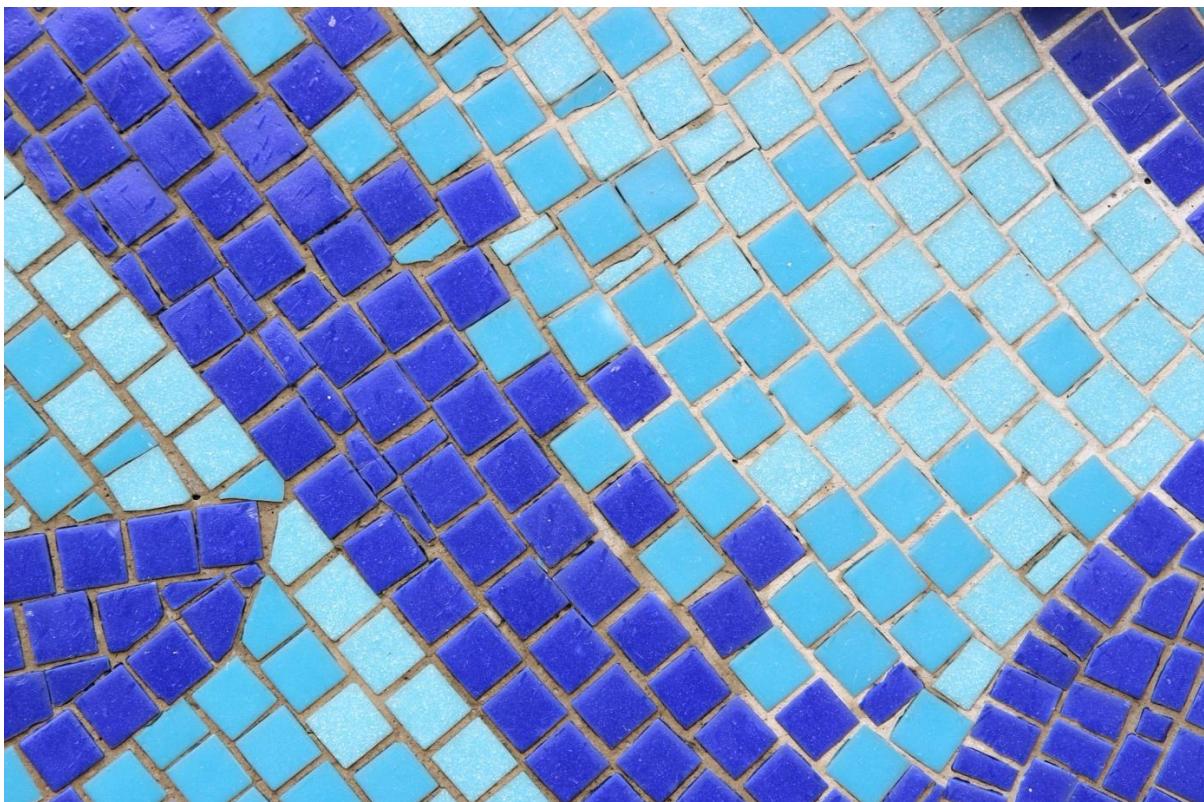
Obklad z budovy polikliniky dětské části Fakultní nemocnice v Praze-Motole. Foto I. Kučerová

Obklad z budovy nákupního střediska v Železném Brodě. Foto I. Kučerová

*Mozaika Postava ze sintrovaných mozaikových kostek vyskládaná podle návrhu Miroslava Houry,
Chomutov, 80. léta 20. století. Foto M. Kněžů Knížová*

Detail mozaiky Postava. Foto M. Kněžů Knížová

Příloha 8.10 Repliky prefabrikované skleněně mozaiky

Příloha 8.10.1 Repliky rotačně mačkané mozaiky

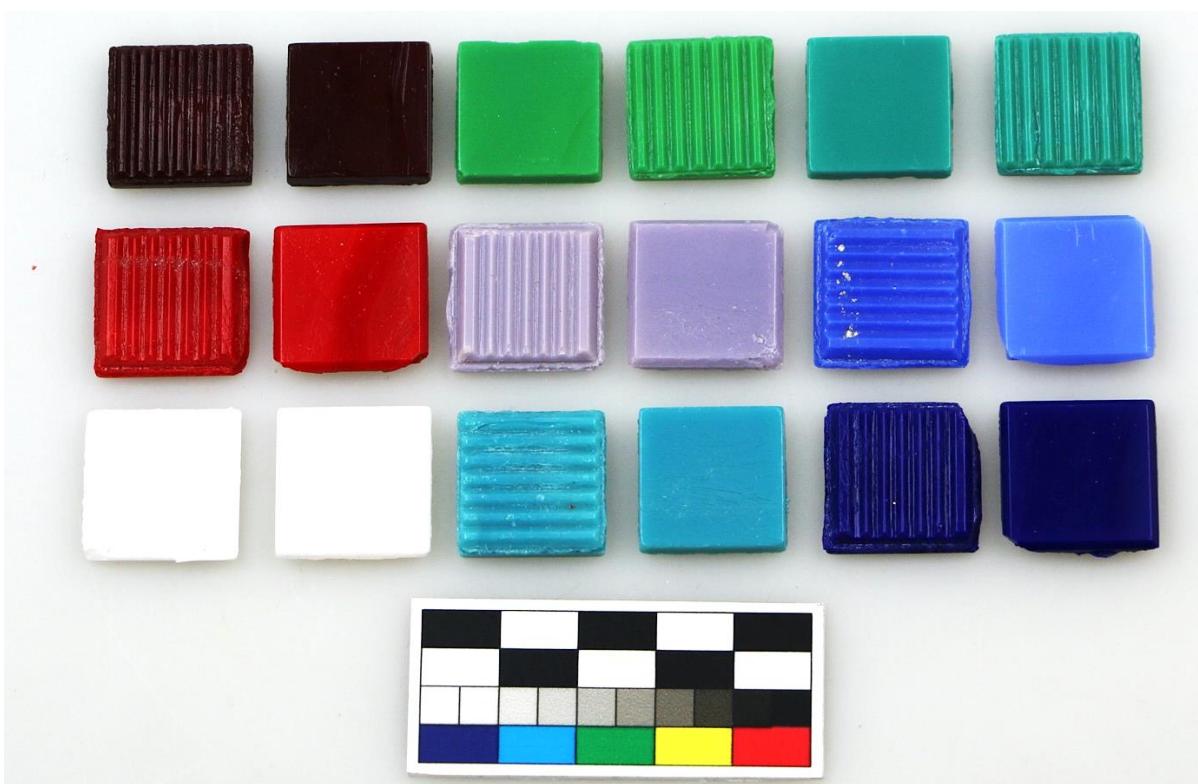

Repliky rotačně mačkané mozaiky. Foto I. Kučerová

Repliky rotačně mačkané mozaiky – detail. Foto I. Kučerová

Příloha 8.10.2 Replika hladké lité a sintrované mozaiky

Repliky sintrované a hladké lité mozaiky. Foto I. Kučerová

Repliky sintrované mozaiky – detail. Foto I. Kučerová

Repliky lité mozaiky – detail. Foto I. Kučerová

Příloha 8.10.3 Replika přímočaře mačkané mozaiky

Přímočaře mačkaná mozaika – replika kostek. Foto I. Kučerová

Přímočaře mačkaná mozaika – replika kostek. Foto I. Kučerová